

SĄNAVAITINIS LAIKRASČIUS.

Nr. 50

BROOKLYN, N. Y., 11 d. Gruodžio (December) 1902 M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas II

Atbalsiai po uždarami klostoriu Prancuzijoj.

Szis metas visoj pasaulej bus laikomas per laiką neiszaspakajti skaudy. Kas tikėjosi, kad tame, vos užstojusiame szimtmetyje, Europos civilizacija nu-pultų ant žemiausio, isz visų pusų szian dieną paniekiamo, laipsnio? Kas tikėjosi, kad tie Dievo sutvėrinimai, t. y. žmonės, kaskartas virstų į gyvulus? O isz tikro Europoj, toj dalyj svieto, isz kur visokia apszvieta į visus krasztus plaukia, atsirado tula respublika, kuri pasizada atsisikirti nuo Dievo! Atsi-sikirti nuo Dievo! Tai tik zodziai žmo-gaus su sumaiszytu protu. Sveikas žmogaus protas supranta ir pripazįsta ant savės tulę Ypatą. Kuri juomi valdo ir viskuom rėdo. Bet protas, kuris per daug suteptas, turjs neiszaspakajtą, dėl savo kokio nors iszilavinimo, puikybę, atisako nuo visko ir pradeda svajoti, ar ne jis esąs czia ant žemės ir visur karaliumi? Laukia patvirtinimo nuo tokių pat savo draugų, o tą apturėjęs ar isz lupų, ar rasztu, karunavoja save ir Dievo jau nepazįsta. Bet Tasa i Nazarejietis, davėsis už visus save kankinti, žiuri isz augšto ir laukia pabaigos! Laukia jų susipratimo. Sun-ku jam veizėti, bet kanktos!

Toj respublika Prancuzija, dabar, po uždarami, katalikiszky klostorij ir mokslainių, pridirbusi naujus upelius aszarų ir kalnus vargy, pati jau po lai-kiu vaikeszcioja pakrantėmis tų kruvinių upelių, raudojia blogai padariysi ir ren-gesi prie metavonės. Nekadėjas Com-

bes po atlikimui savo biaueraus darbo, liginai Pilotas rankas numazgojo ir žada nuo savo urėdo pasitraukti. Loubet'as teipgi duauja, juog buvo sutikęs visa szalį paversti masoniszka. Neperseniai Paryžiaus laikrasztis „Le Peuple Fran-cais“ pagarsino prezidento Loubet'o motinos laiszką, raszytą savo sunui, kurs tiek nuskriaudė pavargelių ir Prancuzijos gyventojus norėjo nuo Dievo atitraukti. Sztai tasai laiszka teip skamba:

„Brangus mano sunau: — Mažam jau ir paskutinis szis laiszkas, kurj tau dabar raszau. Teip apielinkės, kaipo ir didis atsitikimj ženklinimas, pagal kurių esu priversta tau raszyti, mano žodziams suteikia didelę vertę ir galin-gumą ir, ant tų žodzlių, meldžiu, sziek-tiek atkreipti savo atydą.

„Nuo tos dienos, kurioj politiszkas likimas tave ant szio kraszto urėdininku iszkele, daug sopulių ir paniekimų asz tuokart turėjau. Žiurėjau ant to visko, kaip tu atsisakyrai nuo mūsų ir kartas nuo karto kratesi nuo tų bran-gių paproczių, prie kurių mūsų visa szi-mina prisilaikė. Isz antros pusės, prisirszimo ženklai, kuriais man suteikda-vai laimę ir džiaugsma, su laiku jie pa-metė savo tikrumą: ir tų kartybų, ku-rias kiekvienas tavo pras is darbas man suteikdavo, joku budu pasaldinti ne-galėjai. Mažai asz menuosi su politisz-kais darbais ir kas yra politika, vienok mano sveikas protas, jausmai ir kasdie-niniai darbai, kaipo prancuzės — krik-szcionės, priverczia mane tuos dalykus apraudoti, ka tu nuveikiai ir kam pa-

velyjai kitiems tą viską atlikti, be jokio pasiprieszinimo.

„Nežiurint jau ant kalbų ir atsitiki-mų, dar ikiszioliei laikiau nors mažą vil-ties kibirkstztlę svajodama, ar-gi tavo sąžinė, apsupta apgaudinėjančiomis valdzios laimėmis, butų tą viską perne-szus? Žinai, sunau, kaipo iszbusi isz to valdzios lertargo, pasitrauksi nuo dabar-tinio urėdo, o kur pasidėsi? Visi tie, kuriuos skriaudei ir paiejkinai, apsup-s tave, neduos tau ramybės, ir ka tu da-rysi? Tas-gi, apie ka dabar dasizino-jau, visą viltį jau nuo manės atima ir dabar galiu prisipažinti, juog netrukus mirsiu, mažam rytoj, be tos paskutinės ramybės, apie ka daug savo gilioj sen-atvėj su sopulinga szirdimi svajoju.

Man kalba — ar galimas daiktas? — kad galėjai savo pravarde parasyti — po laikui! Mūsų pravarde, padėta po nu-sprendimu, kad vargingas zokoninkės isz mokslainių iszgtuti, tuos vaikelius, kurie nuo tiek metų buvo dabojami, paliekti be jokios globos. Mūsų pra-varde kaipo vagis tas pagirtas seseris traukia isz jų namų, kaipo praszciausias prasikalteles. Žinai, kokias pagodones jos apturi kaipo Marsaune, teipo ir vi-sur. Asz pati tave mokinau godoti jas ir szventus jų darbus. Kiek kartų asz apie tave girdėdavau, tai visuomet man praneszdavo, juog vis dar palieki su tais pacziais palaimintais jausmais — su jau-smais, kuriuos tavo moterė savo vaikel-iams, o mano anukams, szirdyse buvo susėjus.

„Bet sziantien staiga man pranesza, juog pamirsęs savo praeitį prisidėjai

Toliausant 788 puslapio.)

Mokslas tikejimo ir doros.

PAVEIZDUOSE.

Spausdintas bei ypatniau autorių kūr. K. Riedel, J. Dr.

Lietuviškas kalbos vertė A. Kalnietis.

„TIRK, O SUPRASI“ (Šr. Agul.)

(Tęsa.)

— Toki ginčai — atsiliepa baronas, — yra neapsakomai kvaili, pragaištinai, kuri iš tokių ginčų pacina, yra begalinė ir neatlyganama — pasilieka amžinai. Drebu, atsimines savo neišmintingumą. Kad ma Dievas būtų liepęs tikiamam padėjime numirti, kur gi būčiau dabar? O ar kunigas prabašius mislija, kad aš da galėčiau rasti malonę pas Dieva, kurį teip tankiai ir sunkiai rastinau?

Kada kunigas G. užtikrino jį apie tai ir surūmino, apreiškė jo didžiausią ligonį, kad nori išsipaviedoti. Todėl antrytojaus su didžiausiu galtesčiu ir susigraudinimu atliko spaviedį, o paskui priėmė Šventčiausią Sakramentą. Po šv. Komunijai tarė ramiai ir su pasidavimu:

— Dabar nesibijau mirti. O kad tai šia būtų visi netikėliai! Kaip-gi aiškiai jiems darodyčiau, kad tiktai tikras tikėjimas, rami sąžinė ir susivienijimas su Dievu duoda tikrą ramumą ir užganėdinimą.

Paskui prašė savo pačios, idant dvejetą mažų vaikelių kuorupestingiausiai aukletų katalikiškoje religijoje, kuri tiktai viena tegali išganyti.

— Turėdami tą lobį — tarė, — bus jie gana turtingi. Viskas kitas pacina — ir yra niekniekiu.

Trimis dienomis prieš numirimą prašė, kad ant jo laipo padėtų sekantį parašą:

„Čionai galiu per 12 metų netikintys, kuris ant mirties patalo per ypatingą Dievo malonę stojosi vėla tikinčiu — o atsivertęs, ramiai laukė smerties.“

Tuojaus paskui atsigręžė į mane — rašo kunigas G., — ir tarė:

— Ir tavęs, kunige Prabaščiau, da kartą prašau širdingai mano atsivertimą, ant Dievo garbės, pataisymui duoto papiktinimo, atvertimui netikinčiųjų žodžiu ir raštu tiktis apgarsinti. Ne vienas mane už tą žingsnį palaikys už dievuotių ir kvailių, bet tegul kunigas Prabaščius lieps mano vardan jiems pasakyti: kad jie yra apiakėliai ir silpnos dvasios žmonėmis, kurie neturi gana pajėgų pergalejimi savo pageidimų ir pasirodymų augštesniais už panašių jiems kvailių pajuokimus ir pasitytojimus.

Nuog tos valandos vienatiniu jo rūpesčiu buvo pristengti prie netolimo gyvenimo pabaigos.

— Galiu užtikrinti kunigišku žodžiu — rašo kunigas G., — kad da niekad nebuvau matęs žmogaus, kuris su tokiu galtesčiu, su tokiu troškimu susivienyti su Dievu, būtų miręs.

Trumpai prieš numiriant, paėmė kryželį į rankas ir susuko:

— O Jėzau, susimilk ant manęs! Paskui prisispaudė jį su meile ir dievobaimingumu prie širdies, pabučiavo Kristaus penkis supulius ir tarė:

— Ateik mano Jėzau, pamik mane ant savo pečių — su užstikėjimu einu tavęs pasitikti.

— Ir užmiglo Viešpatyje.

(Toliaus bus.)

Piktoji dvasia kaszyj

Jonas Papartis su savo žmona gana atstai nuo savo laikmės saluzusioj bukute gyveno. Iš ko jis gyveno ir kokiu būdu su motere galėjo užsilaikyti, niekas nekuomet nesinojo; nors kaimičiai susiejo ne kartą apie tai svarstė, bet viskas pasilikdavo paslaptimi. Vienok jis gyveno social ir išskirtinai, šventomis dienomis pasidėdavo tik penkis, o jo žmona teip-gi neapsilicidavo. Ar ne iš daugaus jam viskas krizdavo, mislijo nekurię, nes patirėjęs in jo ne tai stuba, tik kokis tai gurba, reikejo dyvytis, nes nebuvu nė kiemo, nė žagalio, na, ne-gi ne jokio reikalingiausio padaro. Iš kur jis viską gaudavo — tai stebėtini buvo dalykai. Bet ką žmogus gali numanyti, mažam jam ir iš daugaus krizdavo, ar mažam jis laimikj kokj tai turėjo. Teisybe, Jonas buvo laimingu, nes tankiai eidamas keliu razdavo mažėšl pinigų, kurių niekas nepamezdavo, tai laukuose kur atrazdavo sau kokj drabužį, arba savo moterici šėverykus; razdavo teip-gi ir vištų, kurioms tuojaus galvas sukldavo ir i krepšj kraudavo; kartais užkaldavo kame nors paklydusį paršiuką — Jonas vis razdavo.

— Rūdens laike atrazdavo kopustų ir bulvių. Je augo po čistu dangum, be jokios priežiūros ir valdytojaus; kiek tai kartų atsitkdavo vėlais vakarais išėiti jam į laukus, jug laukuose tuokart nė gyvos dvasios nebudavo ir tokių bulvių arba kopustų niekas tuomet nepriziuredavo. Kaip nieks nepriziuredavo, tai turbūt viskas buvo dėl visų, kas ateidavo, tas imdavo; teip bent mislijo Jonas. Čia Jonas Papartis prisikroves gerą krepšj, kurj teip-gi atrazdavo, kuprindavo į savo bukute. Žiemos laike tankiai parsitempdavo kiškutį, nes tasai sutvėrinėlis teip-gi niekam neprigulėjo, tik bėgiojo kur norėjo. Nebuvo jam nė ažių, nė rubėžių, nė savininko, kurs būtų juomi valdęs... Tai-gi Jonas su čista širdimi state ant jį kilpas ir kures tik in įspjakiudavo, imdavo ir vilkdavo, nes kilpos jo locnastimi buvo... Kiškio nieks nepriverčia ten eiti, jis pats iš geros valios in jas žengdavo... Gana to, vienok Jonas Papartis neprabašciaus gyveno, nors nekuomet nė sėjo, nė sodino, nė rinko...

Tulj vakarą Jonas Papartis, pagal savo papratimą, buvo išėjęs ant tokios pat medžioklės, žmogelis norėjo mazam sau laimikj atrasti. Bet tuo kartu nabagas mažai laimėjo, nes savo laimikiu likosi apgautu. Kaiminai, matydami jo tankius šposus, nes vienam toks daiktas dingdavo, kitam kitoks, pasiryzo jį truputi apšviesti, t. y. atrpatinti nuo tų medžioklių. Toksai jų užnarymas buvo pagirtinu, nes visi gerai žinojo ir matė, juog Jonas nė dirbo, nė vargo, vienok jam nuolaf nieko nestokavo.

Dėli to-gi priezasties du vyru, Andrius Pagalaitis ir Jurgis Stavaraitis, pasirengė išėjo į girią ir pasilėpė tarpe krumų, netoli to tako, kuriuom manė Joną vaikščiojantį. Iš pat vakaro naktis buvo tyki, jokio vėjo sujudinimo negalima buvo atjausti. Mažiausiasis kokio nors sutvėrimo susjudinimas būtų tuokart jiems davęsis išgirsti. Netrukus išgirdo čia jau prisartiinančius žingsnius.

— Tai jis — prašabndėtoje Jurgis; — užpulkim dabar ant jo.

— Palauksim truputį, turim gana laiko teip padaryti; paziūrėšiva, ką jis čia pradės?

Kaip bematai ir Jonas su dikta našta prisartiino, kaip tik drutas užsikabines ant pečių kašj velka ir net stena. Bet prisartiines visai arti jų, vietoj tako, pasuko truputį į tankumą. Čia apsisotojo, kelis kartus apie save apsisvalgė ir kašj nunietė nuo pečių. Dar kartą apsidairė, leidosi iš girios į laukus, kur jo bukute riogsojo. Nežinia, gal jis iš te pasuko ir į kaimą, daugiau laimės įšokoti, sunku buvo patyrti, nes dangus

apsiniaukė debesėms ir buvo gana jau tamsoka. Po jo atsi-
 traukė Andrius su Jurgiu išlindo iš savo kavonės ir pris-
 arino prie kašio. Ant viršaus kašio buvo prikrauta daugybė
 įvairių tolių, o kad jiedu anas išmėtė, pajuto dešrų ir kitokių
 mėsų kvapėjimą. Pradėjo aniema žiūrėti, atrasta netik de-
 šrų ir mėšos, bet vištų, sviesto, keltė kapėlybi duonos, surio-
 kliausių ir kitokių daiktų.

— O tai netikusi dušia, — tarė Andrius, — dar jam
 turbūt negana, dar nubėgė daugiau pasivėjoti!

Ir Andrius apkabino kašį, norėdamas jį nuo žemės pakelti.
 — Ir išliko kokius tris pūdus sveria.

Oi, duosim jam pipirų — prabilo Jurgis, — jau ga-
 na bus nuo šio karto naktimis vaikiotis.

— Ar žinai ką, draugai! — tarė Andrius su džiaugsmu
 — atejo mą į galvą visai nebloga mislis... Palauk. Išstūsi-
 kin kašį, aš šėsi į vidurį mane žolemis pridengsi.

Ir Andrius tuždių Jurgis teip gaudėsi nujuokė, kad An-
 drius net pašoko, bijodamasis, idant kartais Jonas, pargrįžęs,
 neišgęstų.

— Vyras iš tavęs, Andriau! — Galit teip padaryti ir ne-
 sibijok; kaip jis tave neš, aš paskui tave eisiu.

Kaip uzmanė teip likosi ir padaryta.

Viska, kas tik kasyj atsirado, išvertė laukan ir, apkrėvė
 žagareliais. Paskui į kašį įsibrabantino Andrius, kuriam kaip
 sykis victos buvo. Ant jo Jurgis uždėjo keletą dešrų, iš vir-
 šaus užmetė žolemis, kurias pirm buvo išmėtę ir atsitraukė į
 krupus.

Neilgai reikėjo laukti, nes uždusęs Jonas tuojuos pribu-
 vo. Turbut, tuom laikų jau nepasisekė, nes su tuščiomis
 rankomis atbego. Kaime buvo girdėtis šunų lojimas, turbūt
 nabagų pravijo. Nelaukdams nieko, tuojuos prisilenkė trun-
 pui prie žemės, užsiliko juostas ant abiejų pečių ir sukni-
 atsidusęs su kašiu pakilo nuo žemės. Vos spėjo išėiti iš gi-
 rios, štai girdi už savęs ošimą — š...š...š... o pagalios net ir
 švilpimą išgirdo. Sudrėbėjo Jonas, vilkdamas su; prakaitu
 tokia naktis, o čia vis balsiau pradėjo ošti ir švilpti, rodosi,
 kad visai jau arti jo buvo. Jo stubas dar toli buvo, turėjo dar
 bristi per tulą upę, šalimis apaugusią liepomis. Jam jau sun-
 ku buvo ir baimė vargino. Jonas greičiau pasiskubino, o čia
 paskui jį vis baisesni, nežmoniškai balsai, stenejimai ir krioki-
 mai. Pradėjo kaip drutas neštis, o čia klykia, net jo ausyse
 jau skambėti pradėjo. Pasikasė Jonas galva ir begdamas
 sušuko:

— Turbut mane piktoji dvasia vežasi! Dieve, gelbėk!
 Jau kašį norėjau nusimesti nuo pečių, kad štai dvi ranki-
 pastvėrė jam už ausų.
 Jėzus, Marija!, suriko Jonas, ir lyginai pagėdęs
 be dvasios drožė.
 Tuomtarpu piktoji dvasia nustvėrus jam už plaukų pra-
 dėjo į visas puses žasyti ir gązdyti.
 — Pons velne! Jusų mylistai! — sušuko pusgyvis už-
 troškęs Jonas, — jau negaili, jau nuo pailsimo grįšiu, susi-
 laikyk nors truputį su savo joiimu...
 O tu, late, vagic, suriko piktoji dvasia, — ta-
 tu naktimis žmones apvaginėj! Jau nuo seno aš tave ganiau...
 į pragara dabar su tavim!
 — Sviesiausias pone, sviesiausiai apsviestas, pasigailek,
 turėk meliasirūdytė! aš nieko nevogiau, nieko nepaėmiau,
 viską savo prakaitu uždairau,....

Vietoj atsakymo, piktoji dvasia dar smarkiau jam už ku-
 dų pakratė ir pradėjo kniaukti, tai vel švilpti. Nuo plaukų
 lupimo, Jono akys net žvaigždės pradėjo ritinėti. Čia vėl
 mėnulis iš po debesų pasirodė, Jonas žiuro ant šešelio ir pik-
 tos dvasios net ragučius pamato.

Nelaime! Pone velne, dovanok!

Ką tau dovanoti, kad sakai esąs nekaltu..... te..... pra-
 gare pasikabėsim, tę turėsi daug laiko.....

— Dovanok, pone! Viską, ką tik jau žinau, pasakysiu.
 Tai sakyk, ar vogė?

— Vogti.... nevogiau, tik teip... razdavau....

Bet piktoji dvasia dar smarkiau, pasitvėrus ausį, patru-
 kė, kad vos Jonas neparvirto.

— O kur radai dešras, kurias kasyj nešėsi?
 — Kle... e etyj pas Jonaičius.

— O lašinius?
 — Priangyį pas— pas... Kepuraitį.

O tąją skepetą, ką tavo metėrė nešioja?
 — Tai miestelyj pas žydą.

— O sviestą, o surį, o kiaušinius, o skrandų, o kelnes,
 o žąsis, o vištās... Jonui karšta pasidarė, o piktoji dvasia ne
 nemyslyjo paleisti Joną, tik vis dar daugiau klausinėjo; o kas
 labiausiai, kad jį viską žinojo. Suprato Jonas, juog bus ne-
 reikalingu daiktu meluoti, geriaus viską prisipažinti, mažam
 kartais ir susimylėtu.

— Tai sakai naktimis landžiojai po svetimus namus ir
 žiūrėjais, ar kartais ko neuttiksi, o užtikęs paglėmtzdavai?

— Teip, vaikščiojau ir radęs emiau.

— O paskui?
 — O paskui... įsusų šviesybe, vogiau, prisipažistų, vo-
 giau... tik dovanok ir palcisk mane!

Tuom tarpu prisiatino prie už medžių, gražių buojan-
 čių liepų.

— Sustok! — piktoji dvasia sušuko, — Šiandien aš su
 tavim nežinau ne ką padaryti, nes prie kaltės prisipažinai; bet
 jeigu dar nors syki ką norint pavogtum, tuokat neištruksi iš
 mano nagų.

Davęs porą kartų Jonui į sprandą, užsikabino rankomis
 už liepos šakų ir su trenksmu dingo lapuose.

Jonas leidosi bėgti, kad net smiltys į padangės lakstė.
 Jau jam nė kašio nereikėjo.

— O tai nusidavė, o tai — šaukė prisiriandamas Jurgis,
 nabagas nešias, rodos jį šimtai vilku vutų! Na tai juokda-
 rrys iš tavęs, Andriau, nesitiekiau!

Andrius su Jurgiu apie tą atsitikimą niekam nepasakojo,
 o Jonas nuo to karto nekuomet jau nevoge. Jį baugino toji
 naktis, kurioj piktąją dvasią kašyį tempė.

GALAS.

Juokai.

Kukorius keptamas žąsį del pono suvalgė vieną koją.
 Ponas valgydamas pietus patėmijo tą ir užpuolė ant kuko-
 riaus; tas teisinas, buk žąsis buvusi be vienos kijos; ponas
 neti kejo tam ir išbarė jį aštriai.

Viena kartą tas pats ponas vaziavo su savo kukuriorium,
 kažin kur ir pamatė pakelėje daug žąsų, stovinčių ant ledo
 ant vienos kijos (nes žąsys pakišo koją po sparnų dėl apsišil-
 dymo); tada užklauso kukuriorius:

— O ką? ar nesakiau, juog žąsys turi tiktai vieną koją,
 Ponas tadą susvilpė; žąsys išsigančius stojos ant abiejų
 kijų.

— O ką? ar nematai, kvaili, — tarė ponas, — juog
 turi abi kojas?

Kukuriorius atsakė ramiai:

— Jeigu ponas ir tada butumei susvilpęs, be abejonės
 but atsiradusi ir antra koja.

(Tąsa nuo 1mo puslapio.)

prie biauų zokoninkų persekiojimo darbų. Gal iš baimės tą padarei? Sunku man įtikėti, nes toki darbai yra prizingais kiekvieno žmogaus protui ir dabar aš nežinau kas su manimi atsitiko.

„Jeigu tuomi aš esu apgautas, tai pa-raszyk man kuoveikiausiai. Pa-akyk man, juog tuose biaurose darbuose nenorėjai dalivauti, o paskui eik pas mane, ašz tave suramįsiu. Tavo prie-manęs meilė daug brangesnė bus už praėjusius laikus, nes išliuosuos mane nuo tų svajonių.

„Bet jeigu tas viskas, ką man kalba, ant nelaimės būtų teisybė, jeigu laik-raszciai, kuriuos man skaito, nępagaudinėja, juog persekiojimai mūsų mylimų zokoninkų-seserių atsitiko per tavo pavelijimo priešastį, be jokio iz tavo pusės pasiprieszinimo, tuokart, o tuokart nerazyk — tavo tylėjimas apsaugos mane nuo tų sopulių. Prie to nekuomet nenorėk ir nebandyk pas mane užėiti ir jau nemislyk, juog myli savo motiną. Bet jeigu kartais ir izreiksztu prie manęs savo meilę, ašz tau netikėsiu ir atszadėk ant visados.

Prie tų blogų velijimų, kuriuos kiekviena zia, Prancuzijoje, motina privalo ant tavo galvos krauti, ir tavo tikra motina tik privalo prisidėti, privalo viską ant tavo ir tavo sandraugų galvų krauti, kaip o žmonių begėdžių, neteisingų ir szventvagiszkų vaikų.

Su sopulinga szirdimi tavo motina, naszlė Loubet.

Ar-gi malonu sunui skaityti tokį motinos rasztą, pilną paniekinimo ir prakeikimo? Velytų kiekvienas doras sunus numirti, negut panaszius nuo tikros savo gimdytojos laiszkus skaityti. Vienok, kiek zia, Amerikoj, izz tarpo mūsų brolių lietuviių, panaszių tam nedoram sunui, atsiranda, kurie atvykę izz tyvėnė Lietuvos, pamirszta ir baznyčią ir Dievą ir nežino kuom esti! Ne viena motina, izzgirdusi apie jo biauurs darbus, už okeano raudoja, rānkas lauzo, apgailėdama jo auginimą ir mōkinimą mylėti savo Suvtertoją, bet sunai palieka kurtus ir nebyl, pa-mirszta viską ir zęngia tamsybės keliu. Bet ateis laikai, o atsiminkit, teip zęngdami po laikų raudosit. Susimylėkit ant manęs, susimylėkit ant manęs, nors jus mano draugai, nes ranka Vieszpa-ties, apie kurį buvau pamirszęs, pri-spaudė mane.

Zinios izz pasviecio.

Amerika.

Diplomat szki Vokietijos su Suvieny-tomis Valstjonis susine-zimai iki sziam laikui dar nepersimainė. Cie-orius Wil-helmas, atsisveikindamas Berlyne su buvusiuoju amerikonzsku ambasado-riumi, White, apreiszė, juog jis Suvie-nytas Valstjias lab'ausiai mylis, teip zį prezidentą Rooseveltą godoją ir per tą pitį gi ambasadorių Suvienytnms Val-stjoms ir prezidentui siuncziąs szirdin-giausius pasveikinimus. Tai pasakęs ir atsisveikinęs su ambasadorium tą-gi pacią dieną davė prisakymą, idant dar tris kareivizki garlaiviai plauktų prie Venezuelės krantų.

Turbūt ir Anglija tokia pati Ameri-kos draugė kasdieną skaitlių prie Vene-zuelės laivų vis padidina. Tik sunku yra nuspeti, ko Anglija tenai nori iz-gauti.

Kaip Vokietija teip ir Anglija dabar jau skundziąsi, juog Venezuelės valdzia jųjų gyventojus tę persekiojo. Kazin, ar tas viskas teisybė būtų.

Suvienytns Valstijos labai negražiai ant tųjų svetimų ukėšų žiuro ir tuom tarpu savus garlaivius į tą krasztą siunc-zia. Admirolas Dewey yra pasirengęs ant kiekvienos valandėlės ir tik žiuri, ar kuri izz vieszpatyszių neprisisavįs kokio nors žemės sklypelio.

Maskolja.

Vidurinių dalykų ministeris, Plehve, carui sudėjo raportą, apie valdzios rupi-nimnis sulyg tulų gubernijų, pereituose metuose, apsiaubtu badu. Kaip matom izz jo praneszimo, tai badas net 17 gū-bernijų buvo vieszpatavę ir valdzia ant parėmimo baduojanczių izsdavė 33 mil-ionus dolierių. Ministeris savo atsakai-toj paženklna, juog nekuriuose guber-nijose už daleidimą badui platintis kalta yra valdzia, kuri per vėlai rupindavosi apie tokius dalykus ir daleizdavo pla-zciai įsziveszpatauti. Svarbiausioju ministerio praneszimu yra ta, juog at-eityje pagelbinės tarpe žmonių organi-zacijos neatbutinai yra reikalingos, nes valdzia su tuom viskuom iki sziam lai-ku mažai rupinosi. Antgalo ministeris pritaria, juog tokiose szlygose neatbu-tinai reikalingos su nekuriais dalykais reformos, nes kitokiū budu žmonija nuo bado kaip krito, teipo ir kris.

Pilipinai.

Pilipinų policija ant salos Leyte žmogudzių burius smarkiausiai pradejo persekioti. Susitikus tuojaus visus ar išszudo, ar iszblaszko ant visų ketūrių vėjų. Viename netoli nuo Salibugų susiremime 13 žmogudzių nužudė, o 36 į nelaisvę patėmė.

Diena padėkavonės, Maniloje, labai izskilmingai buvo apvaikszciojan. Kaip amerikoniai, teip pilipinieziai ir kiti, tą tautiszką szvente szventę visa dieną. Manilos katėdroj at-ibuvo diev-maldystė, kuria celebravojo apasztausz-kas pasiuntynys mgr. Guidi. Gubernatorius Taftas ir kiti pilipinų urėdinkai ant dievmaldystės pribuvo. Ameriko-nai liko labai užganėdinti, juog Mani-los gyventojai-katalikai jų szvente iz-kilmingai apvaikszciojo.

Isz visur.

Varszavas. Arcivyskupas kunigas Vincas Popiel tomis dienomis izszviao į Rymą, kur izszbus 6 savaites.

Havana. Laikė straių mieste Havana 8 ypatos likosi užmuztos, o dau-giau 100 suzeistų.

Berlynas. Moterė mirusio Kruppo tomis dienomis ant darbinliū priegla-dos paaukavo 750,000 dol.

Brukselis. Raszoma, juog Belgijos garlaivis „Leopold“ ziaurinėse mariose susidauzė ir 28 ypatos sykiu su garlaivių paskendo.

Paryzius. Prancuziszkoji valdzia vis dar su baznyčia be perstojimo kovoja; prie to dar ir senatas tokius darbus iz-gyres. Susitrauks ant savo sprāndō Prancuzija gerus vargus.

Konstantinopolė. Turkija dirbtujej Kruppo davė padirbti 96 kanuoles ir apart to 220 tukstanczių Mauzerio szau-dyklių mazo kalibro.

Rymas. 30 dieną Lępriczio szv. Tevas priėm ant audijencijos did-kunigaiksztį Sergiuszą, kurs tarp kitko popieziui praneszė, juog caras szv. Tęvą netrukus atlankyses.

Bukaresztas. Rumunijos valdzia iz-sleido prisakymą, kuriuo visiems svetim-

tauciams užgina apginęjų praktiką vi-
suose Rumunijos suduose. Tasai už-
draudimas labiausiai atkreiptas ant žydu,
Sydney. Signoras Marconi visai
pasaulei aprevizkė apie savo kuopikuia-
siai nusidavusias bandavones su tele-
grafų be drato. Keliaudamas po visą
Atlantiką laivu Carlo Alberto, su stacija
Boldry kuopasekmingiausiai visada ga-
lėjo susizninti.

Moskva. Naujas Moskovs gyven-
tojų sąrašas parodo, juog penkta dalis
visų miesto gyventojų gyvena klepuose
po namais. Dvi ir tris ypatos vienovės
lavo niega. Nedyvai, kad ir serga.

Konstantinopile. Didi neramybė
Jeruzaleme, dėl užsikrėtimo maro, viesza
patarja. Šventame mieste maras tei-
posgi jau apsiroveiskia. Iki sziam laikui
apylinkėse apsirgo 2002 ypatų. Visoj
Palestinoj turkiskioji sanitariska val-
džia dienomis ir naktimis darbuojasi.

Havana. Likosi atidaryta nauja gelz-
kelio linija isz Santa Clara į miestą San-
tiago. Su tuo gelzkeliu prekystė puikiai
pasididjis. Prekė vaziuojanti pa-
skirta 3 centai nuo kilometro, t. y. tre-
ciaj dalis mylios amerikonszkos. Jeigu
keliauninkas vaziuos nors 24 val., tuo-
kart prekė bus sumazinta. Visa linija
padirbta Kubos gelzkelių kompanijomis.

Rymas. Pasiuntinių bute, vidurinių
dalykų ministeris, Prinetti, pagarsino,
juog Italiska valdžia nu Suvienytų
Valstijų pareikalavo iszmokesczių toms
emigrantų szejmynoms, kurie Amerikoj
dirbdami kokių nors budu likosi už-
muszti. Ministeris dar pridurė, juog
valdžia su tuo procesu nors daugiausiai
kasztų turėtų padėti, vienok turi tą isz
Suv. Valstijų isznaudoti.

Marsilija. Ant pasazierinių garlai-
vių sustraikavo visi darbininkai, neisz-
skiriant ir kurintojus. Nuo atvykusių
laivų darbininkai meta savo darbus ir
pasazierius ant vejo palieka. Susitvėrė
keli komitetai, kurie nori užbegti kelią
tiems straikams. Komitetai atsizaukė
į miesto prefekta, reikalaudami pagel-
bos. Tarpe keliauninkų yra ir tokių,
kurie keliauja į Tunisą ir Algeriją. Vi-
siems reikėjo mieste duoti atsakanancias
vietas, o kitus dar ir penėti.

Londonas. Isz Viedniaus į „Daily

Telegraph“ raszoma, juog Maskolija
su Austrija pasirijo Macedonijoj tvarką
padaryti su pagelba reikalingiausių re-
formų įvedimo.

Manila. Procesas, pakeltas priešai
rėdytojus laikraszczių, „Libertas“, iszėjo
ant nenaudos iszleistuvės direktoriaus
Manuelio Ravago, o dvasiszka cenzora,
zokoninką Tamayo, pripazino nekaltu.
Sunku buvo isztirti, kas buvo tą straip-
sniį raszęs, mažam toliau dar ir pasisekė
dasizninti. Tame straipsnyj buvo tvirtin-
tina, juog jener. Bell, viejoj gelbeti
badojuanczius gyventojus, sau viską į
kisznių susikimszo.

Isz Amerikos.

Numirelis į savo moterį prakalbejo.
Anderson, Ind. Czia pasimirė tulas
Friderik Miller, Likosi padėtas į grabą
ir prisigatavojimai prie jo laudojimo bu-
vo jau pradėti. Bet sztai po nuplauki-
mui 36 valandų, numirelis Miller isze-
budo ir, iszlipęs isz grabo pasakęs kelis
žodžius savo moterei, vėl apalpo. Gy-
dytojai mėna, juog jis busęs sveiku ir
dar gyveses.

Ripon, Wis. Tulas nepazįstamas
nekadėjas vieno czia gyvenanczio ukėso
arkliui liežvų nupiovė. Policija tuojuas
suzbrudzo tyrinėti ir nužiūrėjimas krito
ant tulo vaikino, kurs pirmiaus su ukėso
dukterimi buvo susineszęs. Netikrojoj
meilėj turėjo buti įpainiotas niekam
nekalts gyvolis. Už tokius dalykus reik
jau bausti atsakančiai.

„Dvasių“ sugavo.
Hillsboro, Oregón. Netoli nuo Cedar
Mill nuo nekurio laiko namuose
Kingo buvo įsiveisusi kokia tai dvasia,
kuri visuomet visą szejminą baugino.
Nežiurint nė ant įvairių kvoszių, kaip
patie gaspadoriaus, teipo ir jo sąjedy,
dvasia vis paslaptimi pasiliko.

Vienok buvo labai bauginga ir bai-
siai nerami dvasia. Vakaro laikais be-
veik visą szejminą likdavosi tankiai
ar vandeniu aplieta, ar obuoliais, o tan-
kjausiai akmenais, mėtyta. Visoj apy-
gardėj pakilo kalbos, juog Kingo na-
muose kokia tai dvasia apsigyveno.

Ant galo teip jiems jau nusibodėjo,
kad pagelbon likosi paszauktas szerifas,
kurs su savo pagelbininkais zadėjo tuo-
juas sugavęs suareszuoti. Bet tąj

naktį, kaip ant tų patyczių, kada szerifas
budėjo, dvasia nė nepasirodė.

Ko toliau, žinoma, Kingas su dvasia
geriau apsirato ir pradėjo visai nepai-
sytį. Tulį vakarą, sunus Kingo, Al-
bertas, arti savo namų patėmijo kokią
tai ypatą, metanczią akmenis į stubą.
Prisiartino prie tos dvasios ir joje pa-
žino dukterį sąsiedo-farmerio, tą metų
mergaitė. Mergaitė prie kaltės iszsyk
prisipazinti nenorėjo, bet matydama,
juog tamė melai mažai ką gelbėtų, pri-
sipazino, juog ji pati bėgyj 3 mėnesių
Kingų szejminai ramybės neduodavo.
Užklausta, kodėl ji teip darė, atsakė,
juog ji norėjusi Kingą priversti, idant
apleidęs tą naują namą, pagrįžty atgal
pas jos gimdytojus gyventi. Nes Kin-
gas pirm trijų mėnesių buvo gyvenęs
pašos tėvą ir ji Kingo sunų buvo labai
pamyklėjusi ir, kaip jie iszsikrauste, ji be-
jo negalėjo buti. Todėl bandė nors
tokiu budu, idant Kingas atgal par-
grįžty gyventi. Nabagelės mieriai per
laukus nusibelde.

Garlaivis nuskeno.

Detroit, Mich. Garlaivis „Sylvanus
J. Macy“, kartu su 18 ypatų, laike ba-
sios vėtros, ant azero Erie, nuskeno.
Yra abejonė, juog ir su „Bannock
burr“ garlaiviu, kurs turėjo 20 ypatų,
tas pats galėjo atsitikti, nes iki sziam
laikui jokios žinios nėra. „Sylvanus
J. Macy“ ėjo su angliais isz Buffalo į
Detroitą.

Nelaimė ant gelzkelio.

Indianapolis, Ind. Greitasis St.
Louis'o trukis ant linijos gelzkelio „Big
Four“ dėl sugadintų rėlių iszsirio isz
kelio. Trukis susidėjo isz 8 mieganezių
vagonų, kurie visi viens ant kito pa-
krantėje sukrito. Tris pasazieriai mir-
tinai, o 12 mažiaus likosi suzeistais.

Netoli nuo Chicagos, Des Plaines,
dėl maszinisto užmigimo tavorinis trukis
iszszoko isz rėlių. Sužeidė tris gelz-
kelio darbininkus ir kelis vagilius, lu-
kojanczius užpulti ant trukio. Visi 11
vagonų ir lokomotiva į szmottus susi-
dauzė.

Galstra.

Omaha, Nebr. Czia sudegė dideles
gelzkelių kompanijos krautuves. Ugnis
kask buvo pakizsta. Bledį apskaito ant
175 tukstanczių dol.

Juokingas, bet retas aisitikimas.

Tulas New Yorko ukėsas, placziai
visur godojamas, vazinėdamas su savo
reikalais po Amerikos miestus, lygia

priesz metus buvo sustojęs tulam otelyj, m. Cincinnati. Spėjęs vos truputį ten apsižiūrėti, gauna iš namų žinią, idant kuovėčiausiai pagrįžtų. Paliepęs tarnui, kas jo kambaryj atsiranda, idant viską suėmęs sudėtų į skrynutę ir ant tokio tai antrasto į New Yorką išsiųstų — išvažiuo.

Jo moterė, po atidarimui prisijusios skrinelės, labai pabugo ir persigando, pamacziusi ju skrinelėj brangų moterizkajį gorsetą. Na, gorsetas likosi liudintoju, juog jis savo moterę luvo paniekinęs. Išsisteisimai nekaltuo vyro jokios paudos jam neatneszė. Užviudulė boba tą viską apreiszė apginėjams ir įneszė į sudą provą sulygį dviejų perskryrimo. Prova apie gorsetą visur buvo pagarsėjusi, o į Cincinnati, į otelį dėl ištyrimo likosi išsiųsti detektivai.

Po nuplaukimui poros mėnesių nuo detektivių iškelkimo iš otelio, pribuvo jenerolas Samuel Thomas ir pradėjo klausinėti apie priesz metus prazuvusį gorsetą. Užklaustas klerka labai nusi-stebėjo ir paklauszė jenerolo, ką jis apie gorsetą žinotų? Thomas jam išspazino, juog priesz metus ju dukte buvo czia apsištovusi ir, dėl neapsižiūrėjimo, czia gorsetą pamiršo.

Visa paslaptis likosi atidengta. Klerkas tuojuos jam apreiszė, juog tasai gorsetas tulai porai daug nelaimės atneszė ir buvo net priezastimi prie persiskryrimo. Tarnas, apturėjęs paliepimą, žinoma, į skrinutę viską sudėjo, kas tik tame kambaryj atsirado, neaplenkdams nė gorseto, ir viską pagal pūdnotą antrastą į New Yorką išsiuntė. Moterė gi atradusi gorsetą, pamislyjo visai prie-szingai ir, apleidusi vyrą, reikalavo persiskryrimo.

Po atidengtimui paslapties moterė vėl sugrįžo pas vyrą ir senovizkai gyvena. Pulkus atsitikimas.

Angliakasių darbai.

Jau buvo rasmoma apie sudėtus gydytojus liudyjimus arbitracijos komisijai, juog kasyklose angliakasiai diena nuo dienos turi mažinti savo sveikatą ir beveik kas valanda mirties laukti.

Labai vargingame padėjime angliakasių likimas atsiranda. Oras kasyklose yra tikrais nuodais, nes visas susimaišęs paprastai su antracito dulkmėmis, kurias darbininkas sykiu su oru į savo vidurius įtraukia. Įtraukti įtraukia, bet atgal jau ne, jos tų viduriuose amžinai palieka ir žmogui amžį trumpina. Vienok kompanai neatkreipia atydos ant jų

vargstančiųjų darbininkų, bet dar žada ir paskutinį uždarbį sumažinti. Ištikro, visuose civilizuotuose krasztuose darbininką nelauko už paprastą masziną, rodos, kad jo sveikata amžinai turi tesėti, teip bent Maskolija prie tų tradicijų dar priguli, bet czia, Amerikoje, seniai jau reikėjo susiprasti, o ne duotis ant sprando darbininkui jodineti.

Gydytojas iš Wilkes Barre komisijai apreiszė, juog 90 procentų angliakasių serga ant stokos krauju dėl gaziniu antracito orų dusavimo.

Teipogi tulas iš Scrantono gydytojas pripažino, juog angliakasiai kiekvienas yra kliudomi astma, nuo ko visą savo buvį turi sunkiai sirgti, o neretai ir savo amžį sutrumpinti.

Toki dalykai visiems iš tarpo mūsų yra labai gerai žinomi, kaip darbininkas kasdienai kasyklose privalo dulkęs ryti ir parako dumus gerti. Posmerfinės konfiskacijos visada parodo, juog darbininko plaučiai pilni antracito dulkių ir beveik pavirtę į juodą dažą. Tos dulkęs į plaučius teip gliliai įsieda, kad kuris ir 15 metų bus darbą kasyklose pametęs, vienok prie atsikojėjimo vis dar tas juodas dulkes išspiauna.

Sztai ir trumpas angliakasio darbo apraszymas, ir kas pasakys, kad neljudnas jo likimas?

Eksplozija kasykloj.

Shenandoah, Pa. Kasykloj Mineral Railroad & Mining Co., Subatojį 29 d. Lapkricio, atsitiko eksplozija, kurioj turėti darbininkai likosi užmuzsti ir 8 sunkiai sužeisti. Priesz eksplozija, pasakojama, buvo žiurėta, bet gazo jokio ženko nebuvo. Vienok, kada angliakasiams nusidavus į darbą, gazas ekspliodavojo. Po valandai užmuztųjų lavonai likosi ant virszaus išauzesti. Gandas tuojuos po visą miestą prasplatino ir žmonių tukstancziai susirinko žiurėti. Verksmas moterių ir vaikų buvo neapsakomas, nes nė viens nežinojo, kas buvo užmuzstu, kadangi lavonai ant szmotų buvo sudraskyti.

„Zmonija po ginklais“.

Tulos Europiszkių vieszpatysczijų valdžios, kad veikia užtraukti kruvinas kares, sumislyjo į kariuonę sztaukti visus iki vienam vyrus, idant nė vienas nuo tos tarystos negaletų išsisukti, ne delto, jeigu bus nesveiku, neadaluotu, mokslingu, arba-gi ir kunigu, visi iš vien privalės tarnauti. Visi po ginklu

Bet kad jiems visada būtų atsakančiai kazarmėse vietos, idant būtų galima juos išzuokinti, pagaliuos, idant neperdauog brangiai kasztuotu, tegul tankiaus vieni iš kazarmių išzeina, idant kiti tankiaus galletų į jas ateiti; ir y-vietoj trijų metų tarystos — tegul bus dvėji. Tam panaszų projektą apdirbo pranzuziskas karės ministeris, o jo pėdonia dabar žengia italizkas regimiai Austro-Vengrijoj tą reformą ištikrinų žada padaryti. Czia eina apie tai, idant laike karės visi iki vienam galletų pasirengti, tai tik tokiu būdu bus galima tuos lervinius susimerimus sotramdyti.

Žiurintį tą vieszpatysczijų rivalizaciją, nenoroms žmogui lenda į galvą juokai, rodosi kad vieszpatysczijų su savo nesuskaitomai skaitlinga armija priveria visus prie amžino pakajaus: „Su tokiats dalykais tik piemens viens antrą gali bauginti, bet ne galingoms vieszpatyscziams apie tai riboti. Vienok teip amžinai ir negali trauktis, nes kada jau visa išzvien žmonija turėtų pasikeliti, tuokart tarpe tų paezių, kurių bus daugiau, atsiras tvirtesnių, tuokart paduos vieni antriems rankas ir karę cziajai, naminei“.

Na gerai, tegul sustos ir visi, bet kokiu būdu tą armiją priseitų vesti, penėti ir ją valdyti? Reikia atsimiti ir tai, nes turbūt prancuziziskas ministeris buvo pamirszęs, juog apsigarsintus kare, tuokart viskas bus paslaptimi ir klausimus, kas juos visus gales valgydinti, kas gelzkeliais pervez, nes visi bus suminti į armiją. Anglai ant karės Aprikojė paguldė miliardo bertainį dolierių, o tuom tarpu, nors brangus buvo pervezimas, vos galejo išsiųsti 200 tukstan-

Daugiau kaip 30 metus isamgintasi Dr. RICHTERO visam svietai žinomas

“ANKER” (Inkarinis)

PAIN EXPELLER.

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.

Ir visokiu Rheumatizmo skaudėjimu.

us 36c. ir 50c. pas visus aptekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

czliū kareivių, arba 30 sykių mažiau, negi Maskolija viena gali pastatyti. Visą sutraukus į kruvą — gali būti tik viena fantazija, daugiau nieko.

Isz tos-gi tai priežasties vokiskasis jenerolas von der Goltz, garsus savo urėdė visoj Vokietijoj, dabar su savo naujais rasžtais atsilieps prieszai prancuziskąjį reformatorių, idant tuos sapnų jam isz galvos iszvaikyti. Jenerolas Goltz sako, tegul vieszpatystės suorganizuoją mažą armiją, isz senų atsankanczių kareivių, o tuokart ir visa žmonija eis į guabą. Ir Anglija su Transvaaliumi būtų nieko nenuveikusi, nors armija skaitlinga, kad tik boerams būtų valgio nepritrūkę.

Aniuolas Dievo iszgelbėjimu nuo mirties.

(Tikras atsitikimas.)

Iszpanijoj keli metai atgalios buvo nepaprastas atsitikimas. Iszpanijos kunigaikščiai Don Alfonsas ir Don Karlosas negalėjo pasidalyti sostu. Abiems norėjosi karaliais pasilikti. Vienu isz Don Karloso tikriausiu draugu buvo tulas Don Zavalo. Viename susirėmime, kokiū tai būdu, tusiai Zavalo papuolė į rankas savo neįrieteliam ir kareiviskų sudū likosi nepretensiu ant mirties.

— Kada aš busiu nukirstu? — užklausė Zavalo.

— Puse valandos priesz užskambinimą ant Aniuolo Dievo, — atsakė pirmėdis.

Kareiviai, po nusprendimū, Zavala nuvedė į kalėjimą, kame buvo paszauktas kunigas, idant kaltininką ant mirties parengtų.

Jau vakaras atslinko. Kalėjimo durys atsidarė ir inėjęs oficerius tarė Zavala:

— Jau laikas!

Zavala pasikelė nuo lovos, ant kurios gulėjo ir su ramybe iszejo. Jį vedė į tą vietą, kur turėjo būti nužudytu.

Szalmis kelio, kurioo jį vedė, susirinkusiųjų didžiausios minios buvo, nes kiekvienas norėjo pamatyti Don Karloso draugą.

Antgalo buris kareivių pribuvo į paskirtą vietą. Kariauna stojo rėdas, o tie, kurie į Zavala turėjo žaisti, viską prisistatė ir iki zenklo laukė.

Tyla! — suszuko oficerius.

Tuokart teip visi nutilo, kad paukszcio skraidzėjimas būtų davešis girdėti. Visi su nuostaba laukė pabaigos.

Oficerius, atsitraukęs porą žingsnių atgal ir pasiūrėjęs, juog viską atsakancziai atlikta, tarė:

Cieliuok!

Tuojaus septynios szadyklės likosi į Zavalo szirdį atkreiptos. Visi su drebančiomis szirdimis laukė tolesnio oficeriaus paliepimo. Tik oficerius jau norėjo žodį isztarti, kad bažnyczios bokszte varpas ant „Aniuolas Dievo“ suskambejo.

Iszpanijos žmonės teip yra dievobalmingais, kad jeigu iszgirsta varpą ryte, laike pietų, ar vakare, kiekvienas meta darbus ir meldžiasi. Teip ir tuokart ant varpo balso, kareiviai szadykles paleido ir oficerius kepurę nusiemė. Zavala-gi puolęs ant kelių, pradėjo melstis, idant nors paskutinū kartu Szv. Mariją paszlovinti ir jos užtariman pasiduoti. Visi susirinkusieji tą patį atkartoją.

Tuojaus po perskambinimui, kad Zavalo astisotės laukė mirties, visi iszgirdo didį arkljo dundėjimą ir, tuojaus pamatė su balta vėliava atjojančį oficerą. Zavalui mirtis likosi atsaukta. Susirinkusiųjų linksmi klikimai sklido padangėmis, visi Zavala sveikino.

O jis, giliausiai sujudintas, puolė ant kelių ir balsu pradėjo Dievui ir Panelei Szv. dekovoti uz iszgelbėjimą nuo mirties.

Kad ne varpo ant Aniuolas Dievo skambėjimas, būtų nabagas likęs užmusztu.

Po Tavo apginimui puolam ir mėš, szventa Dievo Gimdytoja!

Juokai.

- Norecziau paklausti ponios...
- Kalbėk drąsiau.
- Katra ranka ponis szluostai nosį?
- Dėszine.
- O ašz skeptaite.

Naujas Katalogas!

Brangus Tautiečiai! Per ilgus metus tėmyjau ir stengiausi patyrti, ko czia da mums truksta? Ir sztai ką patėmijau: kad truksta visiszko katalogo. Tat atjauzdamas tą reikalą, pasiryžau savo Tautieczis juomi apdovanoti, o ypatingai priesz Kalėdas, nes gal ne vienas norėtų ką nors kam „prezentą“ nupirkti, bet kaip iszirinkti? Tai-gi sziamė reikale iszleidau tokį dideli Katalogą, kocio dar lietuviszkam liežuvię

nebuvo ir nesiranda. Tame kataloge viską rasite, kas ką norėsite, t. y.: visocių knygy, abrozų ir abrozėlių, razanczių, szkaplierių, visocių dziegolėjų ir lenciugėlių, žiedų, spilkų ir tt. Teipgi visocių muzikaliszky instrumentų, kokiū tik kas norėtų, Toliaus karabinų, revolverių; teip-gi dėl raszymo gramotomis popierų su puikiomis pavėnszavonėmis ir daliomis kvietkomis. Teip-gi dėl drukavojimo gramotoms maszinikių brangių ir pigių, t. y. nuo \$40.00 iki \$3.50; teip gi albumų dėl photographų įdėjimo, elektriszky diržų ir tt. tt.

Tai-gi kas tame kataloge yra apraszta, tas viską randsi mano krautu-vėje ir jeigu kas ką norėtų isz augszciau minėtų daiktų gauti, teatsiszaukia, o aplaiķis tą milziniszką katalogą uz dyką tik reik prisūsti 5 centus markėmis tai yra paczo kasztus. Ir kada kas isz katalogo koķį daiktą iszirinkęs pas mane nusipirks, tas manęs niekadęs nekeiks, nes viską aplaiķis kuoteisingiausiai.

Su reikalavimais szaukitės po tokiu adrisu:

J. Matutis,
112 Grand Str.,
Brooklyn, N. Y.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna isgydyjama.

Paukmingiausiai gydan visokias paszlytas ir paviršiales ligas, kaip antai ligas, szirdies, plauziais, inkstų, pilvo, galvos skaudėjimas, siema almiti, druziskas mušpimas, lytiiskas silpnybės, schizmas, sutimimo, vėsi, kėkscio po moteris, krangijimas ir tt., nervų ligas, podagra, reumatizmas dūtiniam, paralyzijs ir tt. Iras silus gumbas, gydan gimdytojos ligas, visokius sutimimus etc. Noristiskas ligas gydan su paguliu gvarantuojame oledziškai opatizmas.

Lytiiskas dalis ligos

Iszgydan per kelete dienu, kraujo užnuodijimais, odos ligas, sutimimo ligas, ausies varžele ir burnoj, nosy, akyse ir anas, neretina vėrikimas, lytiš mušpimas ir tt. gydan koopaupmingiausiai ir gvarantuojame pilna isgydyjama. Lytiškas mušpimas yra mano specializacija. Gvarantuojame neratuoja. Nudugnos lauzcamas ir imas ligoniu ir jo isgydyjamas — tai yra mano pridarytas.

DR. LANDES
Spittolinis specialistas.

134 E. 24-th ul., kampas Lexington av.,

NEW YORK.

Valandos: nuo 9 val. iki vakaru. Nedėlioms nuo 9 tyto iki 4 po pietu.

Nepalauti szaukiskai atsilankyti, gali paszstyti laisvaka; butinai reikalaujame pacziosio isaukiskijimo.

Brezku viskiose kalboms, Turis praktika

Lebanon Bellevue East Broadway Westchester Hospital, Directoriaus Mediciniskio Fakulteto

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
223 Roebing str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“
P. O. Box 17, Station W., Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS.

Kas mėnu \$2.00, In uszare \$2.50.

Anneta Baltiejus, Dažniausias

Korespondencijas ir laiškus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“.

Station W. P. O. Box 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURGH

Isz Lietuvos.

Seinai. „Tevynės Sargė“, numer. 10—17, atrandam labai liudną žinutę. J. M. vyskupa A. Baranauskį jau tris kartus smegenų paralyzisu isztiko. Paskutinį kartą per pusę valandos nė žodžio negalėjo isztarti. Gydytojai mena, juog tai blogas ženklas. Teippat ir su Beresnevicia vyskupu teip buvo. Vyskupas Baranauskis perdaug darbuojas, tai tur buti isz to ir liga. Neduok, Dieve, kad teip anksti mes jo netektumem. Senąjį isstatymą po trijų metų buvo žadejes baigti i lietuviszką kalbą versti. Turėsime ir mes, lietuviai-katalikai, visą Szventrasztį savo kalboj. Brangus tai bus mums paivinklas. Bet sako, Jo Mylista vyskupas Baranauskis ir szcypjau pilną kertę priverstą turis lietuviszką rankraszczių, kurie tik spaudos laukia.

Lietuviai, szelpkite lietuviszkus biznieriuis!
SHENANDOAH, PA.

Damininko Brazinsko

Drapiuno sztoze
galite gauti visoki drabuži: vyrams, moterims ir vaikams. — Dabar parsigabenu daug naujų zieminiu apsvilkimu.

Shenandoah, Pa., 37 Centre str. 37.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Ekstra susirinkimas
7 kuopos Susiv. L. R. K. Am. Pittston'e, Pa., atsibus 14 diena Gruodžio 12 m., t. y. Nedelioj, tuojuas po summai, ant kurio visus iki vienas sąnarius uzpraszoj pributi, sienas svarbus reikalai bus apsvarstomi.

Pirmas didelis metinis Balius

7 toš kuopos Susivien. Liet. R. K. Am. Pittstone, Pa., kuris atsibus 31 diena Gruodzio (December) 1902 metuose, ant Armyory sales.

Ant to puikaus ir gražaus pasilinksiminimo, kuris trauksis net iki 1903 Naujojo meto, visus lietuvius ir lietuvaives, kaipjo vietinius, teip ir isz apie-linkes, uzkviecia kuoskaitlingiausiai susirinkti K o m i t e t a s.

Neiga vyrams 25c., Moterims ir merginoms 15c. Prasideis 7 val. vakare.

Adventas.

Jau adventas atsilinko. Lietuviai ir sykiu su jais visi katalikai uzbaigo savo pasilinksiminimus, kaip prideria tikintiems. Keturių savaiczių priesz Kaledas laikas vadinas adventu. Bet ką reiskia zodis adventas, turbut visi apie tai žino. Adventas pacina nuo lotiniszko zodzio „adventus“, ką reiskia „atejimas“. Tos keturiuos savaites mums primena tuos laikus suvot keturis tuostanczius metu, kada pasaulė tiek laiko braidziodama, nepazinojo savo Dievo, savo tikrojo Survetojimo, dievaiczians aukas dėjo ir juos garbino. Buvo tai liudni ir tamsūs laikai, nes žmonija nežinojo ir nenorejo pazinti tikrojo Dievo, bet tik stengies viens antrą apgauti, nužudyti ir menkesniuosiuos vergijojo laikyti. Verksmas ir nelaimės buvo kasdieniniais ju tuokart ydais. Žmonės giliaus mshantrejer pagaliuos susiprato ir pradėjo svarstyti, juog toksai buvis ilgai negali trauktis ir netrukus persitikrino, juog visas isz jų pusės buvo teisybe, nes žmonės žuvo, i patys save smertinai smaugė ir savo locnuose kraujuose maudėsi. Buvo laukiamas Messiosziaus, Iszgytojajaus, atejimas, Kurio mokslas įvisus nuo prapulcies tako iszgelbejo.

Tokiūs tai laikus primena muma adventas.

Tomis dienomis kiekvieno kataliko dvasia ir prigimimas esti visumėt liudnas ir metavojantis. Visos baznytines apeigos ir szv. Misziós esti liudnomis, ant zenko, idant visi tikintiejei, daukdami Vieszpaties ágimimo, rupintusi kaip galint nuo neodėmių save apcystyti ir stotis tikrais vaikais. Jezaus Kudiklio, rabi gimtomolis iszskaitu.

Charakteristiska dievmaldyste (Lietuvoj) yra rarijota i Rorotais: vadinasi iszskilmingos giedotos szv. Misziós, laikomos kasdieną brėkszant dienai, ant paszlovinimo Iszgytojajaus Motinos, Paneles Szvenciausios, ir tos giliaus Vieszpaties Iszskuhyjimo pasziapties. Rorotai prasideda nuo pranaszo Izaozsziaus maldos: „Rorate coeli...“ t. y. „Nuleiskit dangai rasą...“

Zyke, deganti liugziziau uz kitas, zenklna Panele Szv., kuri kaipj anszra pirm savles uzteka, teippat ir Marija pirm Iszgytojajaus užgime ant svieto.

Uz gimimo Iszgytojajaus yra uola, nuo kurios pradzius prasidedo mūsų iszganymas, todėl szv. Baznycia nuo pirmos advento savaites savo baznytinį metą pradeda.

Tuomgi laiku, kada pasidare ilgi vakarai, turėdami daugiaus negu kitoms dienomis laiko, privalom broliailietuviai, apmastyti apie tas geradejstes, kurios tur pradzią per mokslą Iszganvoja ir nuoKurio likome viskuomu apdovanoji. Prijalom ne tik patys, bet ir kitiems dar patarti, idant liuosėniu laiku visą adventą užsiimdinėty ne kazirivaimis, ne girtybėmis, arba bent kokiais linksmais juokais, bet vien tik skaitimu dvasiszku knygelii, kurios mums neapsakoma pelnā atnez ir isz mūsų szirdzių iszgius tuos tamsybes apasztalų svajojimus, nes nesirupinimas apie dvasiszkus reikalus ir dvasios tamsybe didesze taizdas, kaipjo dusziai teipo ir kunui padaro. Atsiminkime per tas keturias savaites, kuó mes esam, ko užgimėme ant svieto, ku dabar nulidė laukiam, o tuokart susiprasim, kaip mums reik ant svieto gyventi. Atiminkime apie paskutinį czia patarimą, tuokart ir Kaledų szvente bus mums linksmesne.

Kada moterė nenori kalbėti?

Graziosios lyties kalbėsies turbut kiekvienom jau yra gerai žinomas. Vienok atsitinka tułos priezastys ir laikai, juog mergaitės staiga savo kalbą už-

ukanda. Priežastimi tokio atsikimo tegul bus sekantis faktas: Ant bankietų parengto angliškam karaliui Edvardui VII, kada dar tasai buvo kunigaikščiu Valrijos, tarpė daugybės svečių dalyvavo jauna miss Agnes Keyser. Ir teip atsikio, kad nė neapsiurtejo, kaip iškosi kunigaikščiu perstatyta. Miss Keyser, neįnodama dvariškių papročių, su baime paklausė, kaip ji ilgai kokiame padėjime gali būti ir kalbėti. Klausimas, stacčiai buvo atkreiptas kunigaikščiu, kuris tuojaus atsakė:

— Tamsta pati teiksis pasakyti, kada norėsi mairgiti kalbą.

— Ir kalba prasidėjo.

— Tai tamsta gimė X? — užklause kunigaikščius.

— Kaip ilgai tę tamsta gyvenai?

— Visa savo gyvenimą, — skambejo atsakimas.

— Kunigaikštis susiprato per augstai perszokęs, bet neužganėdintas tuom atsakymu, vėl paklausė:

— Na-gi, kiek laiko te prabėgo?

— Miss Keyser, šis prigintu moters kės gudrumo, susiprato, juog kunigaikštis noris dasinoti, kiek daug metų turi; todėl su žemiausiu pasiklonojimu tarė:

— Dabar jau norėčiau kalbą užbaigti.

— Kunigaikštis; sirdingai nusiszypojo ir pradėjo apie kitką kalbėti.

Nėra laiko miegoti!

Nuo medžių paskutiniai lapeliai sklinda.

Diena temsta... saulutė gesta.

Rodos, juog visa gamta, prie ilgo miego linksta... Dirvoje ir lankose miego tylėjimas, Giriose ir gojneliuose, vos lapa pro szaikes puolanti gali išgirsti... O dienos vis trumpesnės ir ramėnės.

Nėra laiko, nėra laiko miegoti, nėra laiko.

Ruduo savo valdžią pveda žiemai... Klauonai ir kletys pilni įvairių gerybių surinktu laike vasaros. Kolaik pavaris paszauks prie sėjos, dabar atilsio laikas — nes žemė ir gamta jau prie miego rengiasi.

Nori miego... .

O teip! Medeliams, žolelėms ir įvairioms šzaknelėms gerai yra žiemą užmigti, kada szaltis ir vėsiuos ant žemes vieszpatauja, bet mums ar tas tinka?

Nėra laiko, nėra laiko miegoti.

Kuris iš mūsų turi dvasią ir sirdį,

kurs supranta szito mūsų buvio padėjimą, tasai tegul supras, juog mums miegoti nėra valia.

— Kaip tai melynangangų žvaigždėles nuolatos žiba, nekuomet neužgedamos, nors šis kasdieną saulė su savo spinduliais naikina, teip ir mes privalome be jokio perstojimo krutėti, darbuotis dėl labo savo szv. tikėjimo ir tautos!

— Nėra laiko miegoti tiems žmonėms, kurie tarp savo tautiečių pasiszventę garsinti tik mokslą doros, szviesą ir priversti juos visur prie Dievo meilės; užtiesa tiems nėra miego, nes priezai juos visados sėjos laikas laukia!

— Nėra laiko miegoti tiems, kurie apart savo kasdienių darbų, pasiszventę tarnauti tėvynei. Jie tik privalo žiūrėti, idant susirinkimuose, draugystėse, susiejimuose Dievo vardas būtų godojamas ir tėynes Lietuvos meilė. Toki neprivalo miegoti.

— Nėra laiko miegoti apginėjams szv. tikėjimo. Jie privalo tamsybės apszaltis išz savo eilių izstremti, o vietoj jų priimti dorus ir paveidingus sunus, kurie myli savo szv. tikėjimą.

— Nėra laiko miegoti mums žmonėms, broliai-katalikai, nes nuolat ant sąrgybos privalome stovėti ir ginti savo tiesias ir savo tėvelių palikimus!

— Tai-gi neužmirškim, Lietuviai, bet stverkims, prie gerų knygų skaitimo. Nepamirškim atmesti į szalį ir tokių, kurios pilnos priraszytos tauzijimų ir plevoonių priezai szv. tikėjimą! Tokias knygas kraukim i kupetas, žiemos laikė bus gerai pečius pakurti. Iglėkim knygeles dvasizkos intalpos, o tuokart jas beskaitydami sesim visada gerą sėklą!

— Nėr laiko, broliai, miegoti, nėr!

Szis - tas.

Mieste Quebec, Kanadoj, tulas szulnių kasejas, Sandford, dirbdams 50 pėdų gilumoj, likosi gyvas žeme užgrutas. Visi skaitė už prapuolusį ir, vargingas kasejas teisingai būtų dingęs, kad ne kiti darbininkai, kurie tą szulnį neatbūtinai žadėjo atnaujinti. Dėl tos tai priezasties darbininkai i tą szulnį ileido ilga guminė žarną. Kokia jų buvo nuosteba, kad jie per žarnos skylę išgirdo tykų dejavimą! Darbininkai tuojaus puolėsi prie darbo ir kasė nu utarnėko iki subatė ir viskas likosi be naudos. Antgalo, kad jau juodu mislyjo, juog jų darbas dingo, išgirdo apaczioj žemės kra-

bakdžinimus. Darbininkai vėl tuojaus puolėsi prie darbo ir begyį 100 valandų prociuos biedną Sandfordą išz po žemės izstrauke. Pasirodė, juog puldami su žeme balkiai užsikabino ir kaseją gyvą uždare. Laike jo tę sėdėjimo smiltys nuolatos ant jo byrėjo ir kaskartas smertimi grasino. Gyventojai kaseją, izstrauktą išz szulnio, teip linksmai primė, juog visose bažnyčiose varpais skambino, rodos, didžiausioj szventėj.

Iz Peterburgo raszoma, juog Turkestane nuo pradzius mėnesio Ruggi, iki Szulnų buvo tankūs drebėjimai žemės. Izspradzius drebėjimai buvo tokie druti, kad kelis kaimus visai iznaikino sykiu ir su gyventojais. Mieste Kaszgar visos bažnycijos sugriuvo ir kiti didžiausi namai. Vienas maskoliszkas konsulatas koku tai būdu cielas liko. Paskutiniamė laike nors jauziasi drebėjimai, bet visai maži, vienok žmonės apleidžia namus ir laukuose po czystu dangum gyvena. Skaitlius prazuvisiųjų labai didis.

Juokai.

Tulas vyras, mylintis dikcziai savo moterę, meldė daktaro, idant jis jai akis izszgydytų.

Daktaras tarė: — Tegul ji tiktai jas mazgoja su degtine, o netrukus pagis.

Po kelių svaiczijų tasai pats daktaras sutikęs tą vyrą, užklauso:

— O ką, ar gelbejo nors kiek tasai minėtas vaistas?

Vyras su nusiminimu atsakė:

— Stengėsi kiek tik galėjo, bet nekuomet su taurele nepajėgė teip augstai izskelti, kaip kad akys stovi, bet visados neszdamą prie lupų prilaikydavo.

Pajieszkojimas

Ass juozas Sungailo pajieszkau Jono Uzuraicziuko, kurs budamas pas mane ant kvateros, 16 dieną Rugsejo sz. m. iszėjo i miestą ir daugiau negrižo. Buvo geras vyras ir niekam neskolingas. Paliko pas mane savo skrinėlę ir drapanas. Paeina izz Szulnų gubernijos. Jeigu kas apie jį žino, arba jis pats teiksis atsiszaukti ant sekancio antrozso:

Juozas Sungailo,
902 So. Front Str., Philadelphia, Pa.

Lokininkai

(Pabaiga.)

1876 metų lokininkai atradė duris ir negyva ti-
gona, nežinojo, kas tai gali būti. Neuzligo vienok išgirdo
kainiuose kulnį ant cigonų, kurs viską papasakojo. Tas
kainiūs parvedino kuniga ir spaviedojos. Arti mirties bu-
dams tarė: — Uatiesa! Viešpats Dievas mudu pabaudė: per amžį
nekarą atsiklio svetimas kletis, įėjais, ir kutes aplankyti, o
nekuomet — tokios nelaimės neprityrėme, kaip dabar. Kad
gilintų pagautų Jokubą su jo gauruotais svečiais!

Girdėdamas tai ukininkas atsiliepė:

Ką tu čia pleški vėjus? Pasakyk man, ar ne tei-
singai judi Viešpaties ranka užti? Jug tai judu sugebejota
nevien arklus vogti, bet ir laišnius nuo viskų nulapinti, avi-
nų ir vilku pagauti, žasiai galvą nusukti, bulves darže išasti
ir t. t. Seniai mes vaitojame po judviejų rankų, šiandien, ačiū,
Viešpačiam bent dviem nusikratysma.

Oi teisybė, tėve, — atsakė cigonas, — teisybė! Kad
išgyčiau, pastatyčiau šventą kryžių pas Jokubą jaių, kepurėi
lentas tuni, tik koto neturiu — nuneščiau į spitolę duonos
kepala ir alaus gordiū.

Tačiau nieko negelbėjo cigonui tie aptadai, nes dvejetai
nedelį pasirenges nusprogo.

Kazikuomet lokininkai su dviem dideliom lokiam vedim
tarp Vilkijos ir Čiakikio susitikto su vienu ponu šešiais arkliais
karietoje važiuojančiu; pasibaide arkliai, šoko per perkasa,
vezeja užmuše, išvertė ir šulauzė karieta, ponias pateide. Vos
atskubėję žmonės sugrobė ir apstabdė arklius, kitaip nė vienas
iš važiuojančių gyvas nebūtų palikęs. Po tos nelaimės
ponas skundėsi jenerolui — gubernatoriui kunigaikščiu Dol-
gorukiui, kurs patyręs atsitikimą udraudė butinai lokius va-
džioti. Sulyg tuo kartu Raudonojo dvaro ir Smorgonės po-
nų liovės mokyti ir pardavinėti lokius. Jau nuomenė mūsų
paaugo nemačiusi lokio, nei-gi to gailėjus, nes lokis yra mu-
sų paukštis, — karta jį regėti nieko nedaro, bet nedaugiasus.

Nuo 1860 metų vel pradėjo vedžioti lokius, tačiau ne
mūsų žmonės, bet jau burliokai. Tie nepasiviešti maklioriai,
nesikinkindami lokių šankinimu. Ir pinigų viliojimu, išimant
šep apgaudinėti mūsų krašto žmones: pervežėję visas kerles
namų tarė ukininkui:

Ar žinai ką, tėve? gyvenimas tavo yra sužavėtas, tu
būsi nelaimingas. Netark mane meluojant, tą teisybę tuojau
pats paregėsi: vesiu aš į vidų lokius; jei neeis, bus tai ženklas
esant tavo namuose piktas dvasias, o jei eis, pasirodys namus
tavo esant nepapeikiamus. —

Ukininkas, tai girdėdamas, kasė sau galvą ir tarė:

— O kas gal žinoti, rasi ir sužavėti yra?

Todėl leido vesti į trobą lokį.

Atvedęs lokį prie durų, lokininkas timterėjo vivę, lyg
laikui išmokytas lokis suprato nereikiant žengti per slenkstį
ir atsitraukė. Tuokart lokininkas tarė:

Ar matai, tėve, ar aš neteisina! Sakiau gyvenima
tavo esant sužavėta? Kiek man duosi, aš paėsiu juos, ir
pragėsiu piktas dvasias? —

Paprastai reikalavo penkiolikos rublių; kinkimas lygos,
o sulygus lokininkas lokį vedinas ejo trobon — tuokart lo-
kys jau nebesispyrė. Išvedęs ištraukė iš maišelio tris vasko
avakgalius, sustatė ant stalo, uždėge, išpėse lokio kelti
plauky ir svilino ant kiekvienos žvakės. Paskiaus liepė
nešti šukę su pirkšinimis, įmetė į tą lokio gaurus ir smilkė.
Nors skaityti nemokejo, tačiau ištraukęs katikokias knygas
skaitė. Kad viena moteriškė tarė:

— Kaip tu gali švesti namus, pats nebudamas švestu,
jug tu neesi kunigu?

— Rods aš nesmi švestu, — tarė lokininkas, — bet
knygos, kurias skaitau, yra švestos. —

Dar išgrėtė sienoje skylė, į tą įkišo žiupsnelį lokio gau-
rų su trupučiu vaško, užkalė pakala ir tarė:

— Pakoliai ta pakala neiškris, piktos dvasios nedrįs
jėti į tuos namus. —

Antgalo vedžiojo lokį po namą, į kletis, į klouną, darži-
nes ir į kutes ir į visus kambarius. Atėmė sulygus pinigus
ir nešinos toliaus kitų žmonių apgaudinėti.

Išgirdė apie tokius burtus ir apgautis, klebonai pranešė
M. V. tos gadyntės vyskupui, kurs matydamas neapšvietimą
savo avelių apsvirkė, parasė gromatą ir liepė kunigams ap-
skelbti visose bažnyčiose. Toje gromatoje labai papeikė el-
gimos katalikų, pasakė, juog šeiminnikai ir šeiminninkės, leidę
lokininkams švesti savo namus, spaviedodamos nuo paties
vyskupo tegaus išrišima. O tolimose vietose gyveną žmonės
te-bus išrišti per kunigus iš ypatingo leidimo vyskupo.

Susizgribo tai girdėdami katalikai ir sulyk tuo kartu
nebleido lokininkams švesti savo namų. Prityrę vargo su iš-
rišimu, nebleido pagaliaus lokininkams nė į namus savo įeiti.
Burliokai tačiau vedžioja ir lyg šios dienos lokius, bet savo
burtomis, ukininkams neleidžiant, nebesibiaurioja. Ačiū Vieš-
pačiam Dievui.

Padorus ukininkas.

Ne vienam rodosi laimė augštai stovint, norintiam lai-
mingu tapti reikiant buti ponu arba augštu kokių viršininkų:
tuo tarpu dailta, kuriuos čia ketu papasakoti, parodys gan
ėsanč laimės ir sodose.

Erzvilko parapijoje, Paupių sodoje, gyveno ukininkas,
vardu Adomas, kurs našliu tapęs viena turėjo sunų Juzę
ir augino jį dievobaimingai. Tą prakutus leido dvi žiemis į
Erzvilką rašto mokyti, paskiaus tarė:

— Gana bus tau, sunau mano, mokyti; perėjai kiau-
rų lementorių ir knygas, gali guviai perskaityti mišų
maldas, litanijas padoriai išristi, o ko bereikia? Matome
patys, juog žmonių vaikai, juoba pramokyti, nebepraslenka
darbo dirbtį, pradeda pustus, savo giminės gėdytis ir iština į
vėjus. Retai kurs kunigėliu tapęs palieka geru žmogumi.
Bet aš tave viena teturėdamas negaliu leisti į geradėjų ir
ketu prie tavęs kažėti. —

Sunus, išklauses tos tėvelio kalbos, atsiliepė:

— Gerai, tėveli; ką nori ir kaip nori, daryk su manim,
neprieštaraušiu tamstos norui, nes Erzvilkos klebonas nekarta
mums privadintomas saktė: „jei geidziate buti ant žemės
laimingais ir ilgai patekti, globkite gimdytojus jusų.“ Žodžiai
tie giliai išmego į širdį mano ir ketu juos užliakyti lig am-
tiaus galo.

— Teisybė, suneli — atsakė tėvas, — kad mane len-
ksi, mylės tave Viešpats Dievas ir lenks tave vaikai tavo. Ma-
taus ne veltui tave leides į Erzvilką. —

Juzukas, namien budamas, visuose dalykuose slaugė tė-
vą savo; nekarta jam saktė:

— Tėveli, pasenterėjai, prisibegiojai per amželį, neįsi-
pilk, rtyto-meta išlek kiek tinkamas, aš esmi jaunas, galiu
anksti kelti ir tėvelio žygius uteiti; tik iš vakarų papasakok,
ką nori, kad pirma nudirbtume. —

Tėvas teip ir darė: paskirstęs ateinančios dienos darbus
miegoja, kiek širdis vadina. Juzukas jo vietose su šeimyn

dich. Nors Adomas teip Juzuko slaugomas laimingesiu buo ir sentuvoje savo, ne kaip jaunysteje, tačias uzkludęs jau septintjais — desimtis ašmus metus, — kas kartis silpnyn eiti pradėjo, — kas vakar šiltame laike raganų kalbedamas vaikštinėjo; pamatęs saulę leidžiantis, atminė jau arti esant vakarą gyvenimo savo, o kartais ir apsisverkė. Išvydęs kažkucmet Juzukas beapsiranjantį klausė:

— Tėveli, ko verkį?

— Šis žvilgterėjis ir dangų atsakė:

— Ar žinai ką, suneli? Kaip tik pamatau saulelę leidžiantis, primenu galą amžiaus savo ir veidžiu ir dangų, kad ten gaučiau vietą;

— Tėveli, — tarė Juzukas, — nesistebėk į sauleleidį, bet į sauletekį.

— Jau niems tai reikia žiūrėti rytmečio — atsakė tėvas, — nes jų dienos prasideda, ne senienis, kurių baigiasi.

— Nesitupink, tėveli, dar ilgai pateksi dėl pagodos mano.

— Netark, suneli, nenorint mane mirti — atsakė tėvas, — priešingai, pats meldžiu, kad Viešpatis leistų jau man atsilygti.

— Darbausus per kiurą amį, nieko neudirbau, skriaudo, nepamadaviau, arnelkos negeriaiu, todėl turi viltį gerą Dievelį manęs neprakeikiant.

Tas niekolas Adomo būvo prąjautimui; nusimanė vargšas, nebilgai bėpateksės, todėl tankiai apie mirimą bylojo. Kaip — gi rudenio p, Spalių mėnesyje ir sirgo. Geras Juzukas, tėvelio neklausęs, pabogino iš Kaseinių puo gydymoji, tas pervežėjęs ir išklausinęs ligonį, duote davė žolį, bet išvažiudamas šėp pasakė suneli.

— Kad tėvelis būtų jaunas, galėčiau pagelbėti, bet dabar jau per senas, ne kaip ligą, daktarą jo nebeišgydys. Linkečiau, kaip katalikas, kad su šv. Sakramentais jį apvežtume.

Tai pasakęs išvažiavo. Juzukui sytį išleidus tarė Adomas:

— Ačiū tau, suneli, už kuno gydymoji, bet aš norėčiau dušios daktaro — kunigelio.

— Gerai, gerai, tėveli! — atsakė sunus, — aš tuojau parvežsiu, tuotaru geik paliktas žoles. Nežinau tiktai, ar važiuos kunigelis, nes baisi sudra su šlapdrabu pakilo.

— Ką šneki, suneli? — tarė tėvas — mūsų kunigai nors patys nuskestu, vienok prie ligonio važiuoti; neveizi jie ant audros nė naktį — kuomet pakvicsi, tuomet beregint važiuoja.

Tai pasakęs išgėrė žoles ir užsūdo. Pakirdęs po valandą tarė:

— Ar jau išašos?

— Ne, tėvai — atsakė namiškiai, — dar nesutemo.

— Ar išsuntėt į Erzvilką kunigelio parvežti?

— Jau netoli yra, jau atvažiuoja. Sunus vaško žvakę uždegęs, sutiko kleboną prie durų ir klausė, o visi pragydo: „Tegul bus pagarbintas Šventčiausias Sakramentas!“ — Klebonas jėjęs padarė ką reikiant, spavidojo senę gana ilgai ir davė šventčiausio Sakramento su Paskutinėiu Patėpimu. Dar kunigui tēbėsant, Adomas pavadinęs sunų savo, tarė:

— Juzeli, šitai girdi kunigelis ir visi namiškiai, padirbk tai, ko aš noriu. Kaimynui Jonui užmokek penkis berlinas, nes rodosi, juog esmi kaltas. Antram kaimynui Petriui užmokek dešimtį berlinų, nės mano arkliai naktį įšokę išraidė jėjavy. Žino jis apie tai, bet lig šiole nieko nesako, tačias aš nenoriu jo skriaudos. Kitų skoly neturiu; jei kas man mirus suktysi, netiekek. Mano kuni palaidos klebone

ir su mišiomis ir ekzekvonomis parapijos kapuogė Gėdams, vaikeliai, mūsų kapai neaptyverti; atminti, Juzeli, kad savo lentomis ir savo darbu užtvėrtume šio straipsniu. Kitus kiti parapijonus užtvėrė. Nekokios iškilmes per laidotuves nedaryk, arielkos nės pūsgorčias būdyne nepirk, geri kaimynai mano, pagėdos ir be tos. Ubagus vienok išmeldink ir svečias mane laidojusius pavaisink. Zinau pats, kunigui Užlinskiu Erzvilke esant, sudegus mūsų bažnyčią; šios dienos geradėjas žada statyti naują, — duok tam reikalui trisdešimtis rublių, o dirbant leis vaikukų jį talka. Viešpačiam padėdant nenupliksi, rasi mano pinigų daugiaus, nės kaip čia paskyriabu.

Visą savo butą su turteiu tau palieku. Kito testamento nerašydjisi ir tikiu Juzeli vis tai užlaikysent.

Juzukas verkdamas atėjo artin, pabučiavo tėvelio ranką ir tarė:

— Ką tik įsaki, tėveli, vis tai, išpildysiu!

Kleboną išleidus, Adomas truputį užsikando, bet gerynėjo. Keletą dienų permites, pavadino prie lovos sunų savo, liepė klaupytis, padėjo ant jo galvos ranką savo ir sakė: „Palaiminimas Šventčiausio Traicės: Tėvo, Sunaus ir Dvasios šventos lai nužengia ant tavės ir nekuomet neapleidžia.“ Tegul tave Viešpatis ilgai pasaulėje užlaiko, tegul auga diliai vaikai tavo, kurių devyneta turėsi, tegul dera tavo javai, želia pievos, vjsta gvoliai! Tegul tave apgina geriausias Dievas nuo visokių ligų ir priepolių, tegul šimteriopai užmoka už tą meilę, kurią visuomet man rodei!

Šėpk kiek galedamas neturtingus; nė vieno į namus tavo atėjusio ubago nebark, nes jei atgręžė nuo jo akis tavo, atgręžė nuo tavės tavo Sutvertojas. Turi jau dvidešimtį metų amžiaus, man mirus vesk moterį. Neimk pačios nekatalikės nė bajoraitės, nės tokia vedes neturėsi atsilisio namuose tavo. Darbininkams algos nesuk; buk teisingas; pinigų nė nuo kitų skolink, nė kitiems dalyk; įturgus be tikro reikalo nevaioku.

nuvaziavęs su reikalu ilgai petruk; arielkos nės vynu nė ragautė neragauk, kaip darei lig šiole; sergekis paleistuvystės. Tarnauk sir visa širdimi Viešpačiam tavo pagal tikėjimo katalikų ligi galo amžiaus tavo. Teip darydamas bus tikrai laimingas.

Juzukas tų persėgėjimų klausydamas verkė, bučiavo rankas tėvelio ir sakė:

— Vis tai, kiek Viešpatis padės, užlaikysiu.

Senelis matydamas jį verkiant, tarė:

— Ko verki, sunau mano? kasmetą eidami į Sidlavos atlaidus neverkėte, dabar man einant į amžinus atlaidus dangun ko — gi turėtumei verkti? —

Paskutinėi valandai prisiratinus, Adomas patmė Dievo Muka, bučiavo Viešpaties žaidas ir pradėjo mirti. Viena mergelė samdyta įdavė ligoniu degančią gramnyčią ir balsu kalbėjo: „Jėzus, Marija, Juozupai šventas.“ Juzukas verkdamas to negalėjo daryti.

Seneliui diliai ir lengvai mirus, visa šeimyna apsisverkė. Sunus nusiuntino į Erzvilką pavarpes ir dirbino grabį iš dailių lygių lentų. Žmonės sustijė į būdyne giedojo per kiurą naktį; naujas šeiminninkas juos pavažiavo ir pagirdė su namų darbo alum, bet arielkos nės rodyte neparodė. Laidotuvių rytą nuvežė kuną giedodami į Erzvilko bažnyčią; susirinko baimė žmonių, ir šventą dieną, nės visa parapija Adomą pažino ir už dorą vyrą skaitė.

Klebonas su kamendoriu ekzekvijas atgiedojusiu ir mišias atlaikiusiu, nuleido į kapus Adomą kuną. Čia klebonas šėp prašilo:

(Toliaus bus.)

Tevynes Sargas "ir „Zincyzia“

Tuodu laikrascaziu yra gaunamo pas Rev. A. Kappas, 114 Theodore Str., Scranton, Pa.

„Tevynes Sargas“ kasuoja ant metu 1 doleri.

„Zincyzios“ visi iszejusioje numeriai (1-5) gaminami uz 60 centu.

Adresai-Centralizsko komiteto Susivienyimo Lietuviu R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalcinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevics, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyarka, 46 P. O. B. Edwardsdate. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygus: Rev. M. Szedydis, Pittston, Pa.
7. Dvasiskas vadovas: Rev. J. J. Kaulakis, 1031 S. 5th str., Philadelphia, Pa.

ZVAIGZDES AGENTAI:

- I. Miluzauskas, Forest City, Stanislavas Poteliunas, Plymouth, Pa.
- Povylas Gaitauckas, 24 7th Str., Mahanoy City, Pa.
- J. K. Karalis, 704 W. Lombard str., Baltimore, Md.
- M. Schermis, 113 North 5th Str., Brooklyn, N. Y.
- Mikolas Miszkunas, 22 Hartford str., Newark, N. J.
- J. Maczulaitis, 165 Ferry Str., Newark, N. J.
- J. Rabikauckas, 97 So. 3rd str., Brooklyn, N. Y.
- A. Kodzevskis, 78 Shelly str., Pittsburg, Pa.
- J. Rikteraitis, 67 James str., Waterbury, Con.
- S. P. Tananeviczia, 3932 Auburn ave., Chicago Ill.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o neturi pinigų, lai kreipesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokejimu. Raszyk tuojaus ant sekanczio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk cor. Stanton St. New York.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrybėlės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyrizski drabužiai didžiausiam pasi
rinkime.
KUPARAI ir VALIZOS.
Ypatinai daug Kelnų!
Nieks negal mazesne preke už mus ant
Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowskis
vienpatinė katalikizska
Agentura
Laivakorcziu
del Brooklyno ir Long I. rd.
298 Bedford avenuo
keturi blokai nuo Grand str. Ferro
Brooklyn, N. Y.

Laivakortes geriausiu kompaniju už zemą
preke, siuntesia pinigus in Europą per rai-
lavą banką.
Visoki prisuntimai daaina greitai ir
teisingai.
Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro
Gomozo ir Alejans.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

ASZ uzlaika
BANKA
kurioje galite saugiai
pasi deti savo pinigus,
teipogi iszmainyti pi-
nigus visu zemiu.
AGENTURA
visu laiviniu kompi-
niju ir gelezinkelio ti-
kietu. Szipkortes ir
isz Europos.
Teipogi siuntesiu pi-
nigus i visas dalis
svieto, ir iszduodu velnesius ant visu didinju
miestu Europos.
Banksas Europoje,
Hamburg: S. Jarmulowski & Co.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI
vaszkiniu ir kitokiu
Žvakiau.

Žvakės iszdirbtos isz geriausio ir gin-
iausio vaszko. Labai gražiai iszrodo, yra
kiti iszdirbeju žvakos amukomes ir pige nes.
Kurie good. Kanigai muso žvakės megino,
visi yra tikrai ozginesinti. Adresuokite:

**MACK, MILLER
CANDLE CO.**
Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas Hotelis Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.
tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine
ranka, einant į miestą.

Tai puikiausia ir szvarniausia vieta del
svetelig ir labai paranki del to, kurie atkelaus
į Shenandoah, Pa. Apart visokių arieklių ir
alaus turi dideli žopostą pargabentų isz Eu-
ropos visokių vynu, cigarų, o teipogi prilaiko
visokius valgius ir oistierus. Pakelvingi gali
gauti nakvynę ir prieteliszka rodą visame.
Yra tai vienatine ir puikiausia vieta ejielam
Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas
kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siun-
cziu pinigus i visas dalis svieto.

Stebetina progai!

Vaikams prie miszių suknieo
isz geriausio **kaszmiro** su
paikun pamusutu už
\$3.50
Kamizos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir dau-
gians. Kunigizskos suknieo
\$12.00 ir augszeziaus. Gera
visa eile drapmy \$18.00 ir
augszeziaus. Falnos extra \$20.00
augszeziaus.
BOHNE BROS & CO.
34 Barclay St. New York.

CHAS. B. KLOSTER, svet

Successor to

ANTON KLOSTER,

Altar Builder, Sculptor & Carver,

DESIGNER AND BUILDER

— OF ALL KINDS OF —

Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.

Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET.

New York.

— PLANS ON APPLICATION —

ANTON KLOSTER,

ARCHITECT,

Churches & Schophouses especially.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET.

New York.

Geriausia ir pigiausia vieta del pirkimo

Siuvamu maszinu

pas

Jurgi Matulevieziu.

Naujos maszinos nuo \$ 15.00 angstytn, teipogi kas nori apmaityti, apsiainan ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visadkius daiktus, kas prie maszinos yra reikalinga, prilaikau.

Teipogi isnuokiname siuti, katrie pas manq perka maszina.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st. NEW YORK, N. Y.

Isdirba KARUNU, VELIAVU, ir yvairiausių ŽENKLELIU Teipgi specializakai darome szilkininius ir auksinius IS-SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiusime prabas ir tavuro prekes, teipogi ir didelę ilustravota kataloga prisiusime. Raszik ant adreso:

Benziger Brothers, 36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju

Iszgydima uznaudojimo kraujo, skutoz isberima, spuozu, skauduliu, skaudandzas gerklės, liezario, burcio ir no-cies, skaudingy uztinimy kirksziy ir kitu daliy. Ronotas kojās, skausmas nu zastoje, skausmas galvos, gelima kaulu, skaudėjima krutines, skaudėjima viduriy, nesudailima pilvo, uzpavistrijima, blimoridos, sausgala, zizlies ligas, plimozy ligas, katarą, lizis-zaldymą, dusulį, dziova, tuksty ir pusles uzlegimus, strikturą ir akmenį pusleje.

Mano metoda

yra vis stinai zinoma, kuri smarkiausias ner vy ligas, slabnumą isz prietasties iszdykimo jaudystėje, neuznigimo kanozia, praiznyta energija, melncholia, svagub, drebejima, iszgasči, nevaisinguma, paslovincziai isaugyo.

Asz turiu viska,

kas del gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentas ir per ilgiausia tyrimojima danekian didzijs praktikos. Nekurie daktarai garsinaisi specijalistais didio gabumo, kv tik galėdami gydyti papraszcziausias ligas.

Daugelis

zinojusi atiesan pas mane, idant juos gruntuamai isz-bandzdytuz ir savo pagirtina metoda gydymezian, kurie piriausias gydesi pas daktarus, garsinancciuosius gabiaisi daktarus.

Saugokites

nuo tokij žmogiy, agenty, draugyczziy, uz dyka duodanzizy recepty, dirzy su elektrika ir apgastiny patentavų gydholiy.

Kreipkites visi

uz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seniausias ir geriausias, o tuzezdytisi laiko, pinigų ir skausmu. Vyrai, mišlydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuoju gruntuama, greičia ir pigy iszgydima, Rodas duoda uzdyka. Liekarstos 50c.

SMITH'S SENAS pecijalista

Nuozmirazkit adriro:

153 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBREY Lietuviszka Banka

40 Canal Str. H. 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duoda jums žinia, kadmes parduodam Sziforticos ant vily greiciausiy laivy uz pigiausiy preke. Esu utvirtintu agentu ant lijiy, North German Lloyd Bremeno; Hamburg America Line Hambergo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Suncizame pinigus, kuriuos jusy prieteliai geuna j 15 diany. Musy kantoroje galite susiznekėti lietuvizkai ir lenkizskai. Atokite ir persulindykite, kad mes per 25 metus su kožu apsjome teisingy. Teipogi parduodam bilietus ant vily gelbinkeliy Amerika ir Europoje.

Duodam filietis kad mes primam pinigus j depositu bankos ir mokam po 34 procentus ant mety. Procenta tik ta mokam nuo 50 doleriy ir virszaus, ale kad buvo padeti ne maziau kaip 6 monecius. Paseti ir iszmiti gali koza dia nuo 2 rytu iki 2 po piety ir nuo 4-8 vak. Nauja uzėdeta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★
SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukoriszkus dar-

būs del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Izduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pagarbena isz uzmars visokius batnytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovyklas ir t. t.

Telpgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignoselius ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.

New York.

TELEPHONE 4546 COTLAND.

Turi anelms skloodus, Ryms, Ratisbonoje, Cincianti ir New York'e.

Sveikatai ir Gygymas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo J. Krauczeliuno.

Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti.

Uzmedyk pinigus ir su drutik savo sveikatai pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.

Extra! Extra! Extra!

Duoda zinoti visiem lietuviam tautieciuziam, juog nuo 1 Geguzio (Mojaus) bus atidaryta mano nauji krautuve tyriske 144 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Asz osiu jum jau gerai zinomas, nes ilga laiką laikiau krautuve vestu ir papuru ant 49 Grand str., bet nuo 1 Mojaus isszikraustau ant 144 Grand str. ir per tai lig tam laikui turiu ant pardavimo daugeli siutu uz labai pigiu preke. Kuris atsilankys nesigails, nes uparti pikinio gaus da gera dovana.

Naujos krautuves adresas:

Ellis S. Lewis

144 Grand str. Brooklyn, N. Y.

The Lowe Painless Dent Y. Ital Parlors

Seriausi Dentistai, nes traukis dantis be jokio skaudesjimo.

Mes teipgi isledame visą setą dantų sekanczia.

Auzinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas aukso \$1.00

Iztraukimas \$50c.

Visas savo darba gvarantuojam ant 10 metu.

Maloniai priimam moteris. Itacz uimdamai patarnausime „Zvaigzde“ skaititojams.

Mes iztrauksim dantų dovana, jei reikalauisit ko daugiau.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

„KATALIKAS“
Lietuvizskas Sanvair-
tinis laikraštis.
Išseina Chicago, Ill.
Kasztuoja ant me-
ut \$1.50.
Norinti užsiraszyt,
turi adresuoti:
Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna
altorinas Vyna
— GAUSITE PAS —
Barnston Tea Co.
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja jie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

Sveikatos Namai
ir **Ligonbutis**
del Moteriu, o ypatingai esant sunkiose dienose.
Mes apsiujimam isgydyti kiekviena moterj visokiose ligose, no
darant operacijos. Mes užtikrinam kiekviena moterj, juog viska at-
liekame be mažiausio skaudėjimo su didžiausia storone su pagelba
mokytu gydytoju lavinusiuju per 20 metų Europoje, profesoriu, moteriu
gydytoju ir geriausiu dazurtoju.
Užtikrinam, juog kiekviena liga užlaikysime slapytėje. Jaigu
kuria ne galėtume isgydyti, bus sugrąžinti pinigai.
Atsakymus ant laiszkų sluodame kuonuogreicziausiai. Ligonius
sanczius Chicagoj, arba nuo trunkio stacijs, parsivežam karietoje.
Tik, žinoma, turite duoti apie savo pribuvimą žinoti pirmiau.
Examinavojame kiekviena užlyką ir stengemes kiekvienam
užganapadaryti.
Norédamas geriau viską daziniuoti, atsiszauk ant szio adreso:
Dr. PALMER, Sekretorius
3312 So. Malstead str. Chicago, Illinois.

WHALEN BROS.
Pristatytojai visumeniszko namu
intaisymo.
219, 221, 223, 225, 227 GRAND STR.
164, 166, 168, 170 SMITH STR.
BROOKLYN, N. Y.

Didysis Paskolinimu Butas
Furniszu, Karpetu, Rubu.
Mūsų iszlygos: 12 51
\$15.00 vertybė 25c. ant savaitės. \$100.00 vertybė \$1.50 ant savaitės
\$30.00 „ 50c. „ „ \$150.00 „ „ \$2.00 „ „
\$45.00 „ 75c. „ „ \$300.00 „ „ \$2.50 „ „
\$65.00 „ \$1.00 „ „ \$250.00 „ „ \$3.00 „ „

MIKOLAS GANO Artista Mallorinis
Mano dirbtuveje dirbasi paveikalai ūktai aliejinėmis farbomis ir
pestaliniais. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, to patsin-
cia man savo photographia, kuri gali buti kad ir marinkė, ant blekės
nūtrauka, bile įsaki. Deapanos gali buti permaišintos pagal asabos
norą. Pabrūrytas portretas ant parakalavimo šilpziui be rėmyj ir kra-
ja. Mano dirbtuveje turiu dangeli mus; didvyriu portretų kaip
tai: Vytautas, Adomo Micekoviczius ir k. ant parakalavimo. **312**
Tautieciai! Nesidukit save bile kokiam fuzerui apgadinti
kuris jums nieko gero neistengia padaryti, bet kroipkitės prie savis-
kio, kuris yra tikras artistas ir jau tukstanciai lietuvių jo puikiais
portretais puosžia savo namus.
Rasydami pas mane taip adresuokit:
Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

TENYKITE 281 03 15173
Shenandoah, Pa., Lietuviai!
Ar jau jus visi zinote, kad az
siimet isitaisiau
savo locna mesinycia?
Jei norite buti sveiki, tai valgy-
kite sveiktą, namieje piautu
gyvulių mėsą, ir kurios galite
gauti mano mesinycioje.
S u g o d o n e s c a d i s
Raulas Czerneckis
SHENANDOAH, Pa.
234 Oak Str. 234.

Temikit Lietuviai.
„Zvaigzdes“ spaustuvėje gali-
ma gauti naujai atspaudinta malda-
knygiu „Maldų Vainikelis“. Pra-
steasiuose ir geriosiuose apda-
ruose, pradadant nuo 25c.
Teipogi iszejo isz po spandos
naujos knygos:
Aventino neregė — labai puiki
istorija isz pirmuju amziu kriks-
czionytės, su paveikslėleis, prekė
20 centai.
Pirmutinis balsus — komedija
viename akte (del centry) labai
puiki ir juokinga, prekė 10c.
Isda Sala — labai uzimanti apy-
saka, prekė \$1.00.
„Sventosios“ Rosijos mišjo-
nierių — labai uzimanti knyga,
vos dabar iszejo isz po spaudos.
Kas nusipirks, nesigrandins. Pre-
kė 75 centai.

Daktaras
isz Lietuvos
Dr. Med. Leon Cherurg.
52 ELDRIDGE STR. New York.
Tarp Canal ir Hester ulyciu,
OFISO VALANDOS:
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakaro
Telephone 5997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand Str.
Brooklyn, N. Y.
(Tik jo iszleidžiamas)
Pats parlytojas ir laikytojas
trejankos ant visos Amerikos, pa-
daryta isz penkes deszintu dviejų
visokių augoliniu ir žoliau, kokios
tik randasi ant žemės. Parduoda
retaliskai, svarų už viena doleri,
ir teipgi parduoda ketvirta dali
svarų už 25 centus už paka, ir
pardavinėja laikytojams trejankos,
kiek katras reikalauja, deszintis
svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti
pagal senoviszka ir europiejiszka
madą, aptiektoj raudasi, kaip te-
herbu, žolių ir teip toliaus.
Kas tik reikalaujate visų na-
nėtu gidnoliu, galite sinai pingus
per Money Order, o az jum pri-
susiun per express reikalingu daik-
tu. Hoffmano Reumatizmo gy-
dimois \$2.00, tikras iszgidinimas
Hoffmano plauczių gyduokroopės
del kraujo, dvidezintis viena
giduokroops 1 doleris už 75 centų.
Hoffmano kosulio maizizmas 26
centai.

PALACE HALL,
HENRY GERREN Prop.
89 - 93 GRAND STR., B'klyn, N. Y.
Svetaime parsamdoma del vesediju
baliu, koncertu ir t. t. 71
Gerymai geriausi ir uz pigiausia
preke

CAECILIA HALL,
GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR
Uztaiko visokius gerymus, kaip tai:
VYNA, SZNAFPA IR ALU.
No. 101 & 103 Grand Street
Brooklyn, N. Y.
Teipgi yra puiki vale del mityngų, vasa
Uly ir teip visocių asprinkimų.
Sav. Juotapp ir sav. Kazimiero
draugystės laiko esion savo asprinkim-
aus

**Prisitaisymas Kaledo ms
GORMAN'O Sztore.**

*Szv. Klaudijuzas czion savo vyriausia kvartera
itaise.*

Gorman's
ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Jus be abejojimo turit pazinti Gorman'us. Tai yra seniausia taisyntas sztoras Rytų Distrikte.

Kuone per puse szimtmeccio kupoziauja.

Ateikit czion pirkinui savo Kalediniu dovanu.

Viskas, apie ka tik mislytumbit, ir dangel kitu daiktu jums czion primis, ka per dovanu apirkiti kokiam artiamu prieteliui.

Nesibijokit del kasztu.

Jus galite isaikirti ka tik norit, o prake nebus sugzsteno kaip kad sulauket.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Dirva! Dirva!

Izszina keturis sykius ant metu pavidale storos knygos.

Szimet izszje arba izszis sekancijos knygos:

- „Oszkabiliu Dainos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2 tomu \$ 1.50. — „Izdų Sala“, labai uzimanti apysaka, \$ 1.00. — „Lietuviszkos Pasakos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2-as tomas \$ 1.50. — Kas utirsaszys „Dirva“, tas visas tas keturis knygas gaus tikrai uz 2 doleriu. — Pinigus siusti reikia ant szitokio adreso:

Rev. A. Kaupas, 114 Theodore St. Saranton, Pa.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS,
PRIE LIETUVISZKOS PARAPUOS BROOKLYNE.

Laidoja ant visokių kapiniu.

PARSAMO KABETAS ANT SZERMENU, VESLIU IR KITOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI

Gyvenimas ir kanceliarja po No. 73 South 2nd Str.

Stona po No. 76 South 1st Str., Brooklyn, N. Y.

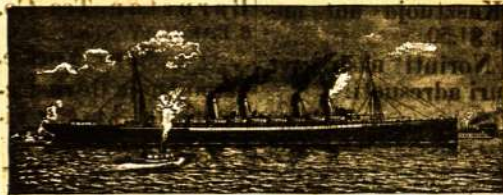
Stona atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uzdeta 1848 meta
Name Staat - Zeitung, prie uzvalavimo ant Broklyno giles, No. 229-235

Minerclame plgijos i visas dalis prieto plgjos stadij

ISZDUODAME SZIPKORCIU EUROPAJE
Bankeje savo visados laikome daugybę pinigų del izsmainyju, kaipu tai:
Maskojijos rubliu, Vokietijos marku, Austrijos guldentu ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

- Izsz New Yorko i Bremą ant Expreso \$37.00, ant regulariszko \$35.00
- „ „ „ Hamburgą ant Expreso \$35.00, ant regul. \$31.00
- „ „ „ Antverpa \$20.00, ir i Rotterdamą \$20.00
- Izsz Bremo i New Yorką ant Expreso \$40.50, ant regul. \$38.50
- „ „ „ Hamburgo „ „ „ \$40.00 „ \$39.00
- „ „ „ Antverpo „ „ „ \$38.50, izsz Rotterdamo \$38.00.

100 rubliu uz	\$52.50	50 rubliu uz	\$26.50	10 rubliu uz	\$5.25
20 „ „	\$10.50	25 „ „	\$12.88	20 „ „	\$10.75
15 „ „	\$8.18	10 „ „	\$5.50	5 „ „	\$2.88

Delet artnesiam zinlos rasyku i abotruval amonit

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedleloje Banka atvira nuo 10 iki 12 ady sal.

Lietuviszka Aptieka

— ir —
Brooklyno Paczta

(S. S. No. 28)

Jus galite czion pirkti visus europiszkus netiszdirbus ap-
tiekos tavorus, teip pat parsiusindita

tikra lietuviszka Trajanka

Lietoriszku receptu sudejimas mostu ypatiszkas uzstemsis.

- Parsiusindintos tikros lietuviszkos Trajankos, 1 Lt. 25c., 10 lt. \$5.00
- Ullrich'o Rheimatizmo gydote (Liment), 3... 1.50c.
- Ullrich'o Skilvio Laszuo... 50c.
- Ullrich'o galvos skaudinimo pulverio... 3 pakeles 25c.

Musu ypatiszkas gyrys yra musu Gnuosiu naikinto-
jais (Roach killer), gaminamas vien pas mus, i vjonatuz
malkas, kurs ant vie izsankinis gumbus, vafonomas vjose
didziose hotelse, gaspados etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-
pat ir po maziau.

Musu pirkese pasedinimu suu smagumu, kurios musu
paczes suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite
sinti izs czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists.

64 Grand sr. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURGH